

OVRTARJEVE NOVICE



LETO XV | 30. MAREC 2023 | ŠTEVILKA 3 (147) | CENA: 1.70€



Pogovor ob kavi

Glas mladih, ki se je aktiviral in zahteva boljšo prihodnost

Več stran 3

Foto: osebni arhiv

- » Kakšna je stopnja brezposelnosti v Slovenskih goricah stran 2
- » V Lenartu potrdili 17,4 milijonov evrov težak proračun občine stran 5
- » Marija Budja ni nikoli obžalovala, da je frizerka stran 7
- » Kako mlade motivirati za branje stran 8
- » Mitja Kmetec uspešen v športnem ribolovu stran 14
- » "Brez filtra pubeci" ustvarjajo podcast stran 17
- » Kohezijska politika v novi finančni perspektivi 2021–2027 stran 24

Preverjamo: za koliko so dražji vrtci v Slovenskih goricah?

Dvig minimalne plače v nekaterih dejavnostih prinaša višje cene storitev, med drugim mnoge občine preračunavajo ali že izvajajo dvig cene vrtčevskega varstva. Dodatno se, vzporedno z vsesplošno druginjo, višajo stroški energentov in prehrane. Tako se marsikateri starši širom Slovenije že soočajo z višjimi cenami vrtca. Val podražitev vrtcev je zajel tudi Slovenske gorice – preverili smo, kje in za koliko so narasle cene.

Nina Zorman, besedilo
Freepik, fotografija

Cene vrtcev so bolj kot ne poskočile takoj po novem letu, a nekatere občinske uprave že svarijo, da bodo morali zaradi upoštevanja napredovanj v plačnih razredih za zaposlene v vzgoji in izobraževanju najverjetneje tekom letošnjega leta ekonomsko ceno vrtca še nekoliko dvigniti. Po pregledu cen je možno ugotoviti, da je bil nekoč najugodnejši vrtec v občini Lenart, kjer so starši za prvo starostno obdobje plačevali 420,39 evrov in za drugo starostno obdobje 321,15 evrov. Te cene so se s 1. marcem letos dvignile za več kot 30-odstotkov. Le za nekaj evrov zaostaja v ceni občina Benedikt, kjer je za prvo starostno obdobje treba plačati 576,17 evrov, za drugo starostno obdobje pa 418,63 evrov.

Največ za prvo starostno obdobje plačujejo starši ali skrbniki iz občine Trnovska vas, kjer je cena 589,71 evrov, za drugo starostno obdobje 418,28 evrov in za kombinirani

oddelek 478,26 evrov. Za drugo starostno obdobje in kombinirani oddelek pa največ plačujejo starši in skrbniki, ki prihajajo iz Občine Lenart.

Najugodnejši vrtec pri Sveti Ani, a ne za dolgo

Najnižje cene za zdaj plačujejo pri Sveti Ani, kjer je za prvo starostno obdobje treba plačati 425,02 evrov, za drugo starostno obdobje 359,88 evrov in za kombinirani oddelek 403,94 evrov. Gre za cene iz septembra 2021, zato so z Občine Sveta Ana sporočili, da bo slej ko prej prišlo do dviga cen, ki pa bo sorazmeren z višino višjih stroškov.

Šole predlagale tudi do 50-odstotno povišanje cen!

Tudi z Občine Pesnica, kjer imajo trenutno ugodno ceno vrtca, so odgovorili, da podražitve prihajajo: »Letos, predvidoma do počitnic, se načrtuje povišanje cen za okrog 30 %, pri čemer so šole predlagale

povišanje za 50 %.« Pri tem so še pripomnili, da so »v zadnjih štirih letih veliko investirali v posodobitve opreme vrtcev in tako dvigovali standard vrtčevskega varstva v občini.«

Val podražitev še prihaja!

V skorajda vseh občinah so zaskrbljeni zaradi dviga cen hrane in energentov ter višanja plač, zato ne bodo mogli vseh sredstev črpati iz proračuna. V nadaljevanju bodo tako občine primorane občinski proračun uskladiti in ustrezno zmanjšati nekatere druge proračunske postavke. Ob tem pa so na Občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah zapisali, da župan Peter Škrlec pozdravlja predlog koalicijske politične stranke, ki predlaga, da bi financiranje predšolske vzgoje prešlo na državo.



“

Ker so stroški v vrtcih zelo narasli, bodo starši otrok plačevali tudi do 160 evrov več na mesec.

Cene vrtcev/ celodnevni program	1. starostno obdobje	2. starostno obdobje	Kombinirani oddelek	Velja od
Občina Benedikt	576,17 €	418,63 €		25. 1. 2023
Občina Cerkljenjak	441,92 €	353,28 €		21. 9. 2022
Občina Lenart	582,67 €	422,26 €	495,27 €	1. 3. 2023
Občina Pesnica	456,00 €	311,00 €	311,00 €	1. 9. 2009
Občina Sveta Ana	425,02 €	359,88 €	403,94 €	1. 9. 2021
Občina Sv. Jurij v Slov. gor.	515,00 €	410,00 €	430,00 €	1. 1. 2023
Občina Sv. Trojica v Slov. gor.	513,00 €	413,00 €		1. 1. 2023
Občina Sv. Andraž v Slov. gor.	454,62 €	411,59 €		16. 8. 2022
Občina Trnovska vas	589,71 €	418,28 €	478,26 €	1. 1. 2023

Ogledalo družbe | Premišljevanja odgovornega urednika

Je delo vrednota ali sramota?



Zmago Šalamun, besedilo
Ana Ploj, ilustracija

Priznam, s tem vprašanjem se ukvarjam že nekaj časa, ker vsi delodajalci tarnajo, da ni delovne sile, po drugi strani pa gledam, da je stopnja brezposelnih v Podravju še vedno okrog šestodstotna. Na Uradu za delo Lenart je bilo februarja letos prijavljenih 285 brezposelnih, od tega jih je kar 82 starejših od 55 let, sledijo stari med 30 in 39 let, teh je 51, torej najbolj aktivna populacija.

Kje so vzroki ali res ni služb?

Bojim se, da imajo prav tisti, ki po fizikalnih zakonih trdijo, da je za opravljanje dela potrebna energija. Delo je torej fizikalna količina, ki meri prehanje energije med telesi, in je skalarna količina, ki je po dogovoru pozitivna, če sistem delo prejme, in negativna, če ga odda. Enostavno ga izračunamo kot skalarni produkt med silo in premikom prijemališča sile.

Žal pa ni formule, s katero bi v državnem zboru ob višanju socialnih transferjev izračunali mejno vrednost, do katere višine socialne pomoči in nadomestila za brezposelnost se še pri večini brezposelnih ustvarja potrebna energija za delo. Mislim, da sta energija za delo in socialna pomoč obratno sorazmerni, kar pomeni, da se s povečanjem druge prva sorazmerno strmo niža.

S temi izračuni se ukvarjajo tudi zaposleni na Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, ko se trudijo in ponujajo različne ukrepe aktivne politike zaposlovanja, vendar brezposelnost še vedno obstaja. Verjamem, da tudi nekateri delodajalci izkoriščajo aktivno politiko zaposlovanja in velikokrat zaposlene. Po drugi strani se vedno glasneje govori, da so včasih podjetja propadala zaradi pomanjkanja dela, zdaj pa smo v fazi, da bodo podjetja začela propadati zaradi pomanjkanja delovne sile.

Po eni strani razumem brezposelne, da izkoriščajo sistem in se ne želijo zaposliti, ker so njihovi prihodki višji, kot če se zaposlijo za minimalno plačo, še posebej, če imajo družino.

Polna usta so nas socialne države, ki si za cilj postavlja socialno varnost in socialno pravičnost za vse svoje prebivalce. Socialna država s svojo socialno politiko skrbi za družbeno enakost in preprečuje revščino. Očitno mi ne razumemo pojma družbeno enakost, ker če delaš na črno in si prijavljen na drugem naslovu kot družina ter prejemaš socialno pomoč, imaš vrtec zastoj – to ni družbeno enakost do tistega, ki gara za minimalno plačo in mora vse plačati.

Je lažje hoditi v službo ali biti doma z otroki?

Takšna vprašanja večkrat slišimo med mladimi mamicami, ki tarnajo, kako težko je z otroki, druge se spet sprašujejo, kaj one delajo doma cel dan z otroki. Verjamem, da delo z otroki ni lahko in da imajo starši z njimi veliko dela. V službi je podobno, saj moramo izpolnjevati cilje, za katere nam je vseeno. Nič nimam proti, če se mamica odloči, da bo skrbela za otroka, ker meni, da je tam ne more nihče nadomestiti. Težava postane takrat, ko se tako zaposlene in nezaposlene mamice odločijo, da bodo to počele na stroške družbe. Seveda pa poudarjajo tudi, da zraven otrok tako ne morejo nič narediti. Tu se postavlja vprašanje, kje je težava, ker nekatere zaposlene to morajo in zmerejo. Vprašanje je, ali gre za težavo v organizaciji ali v vzgoji. Nisem strokovnjak, a menim, da ni pravilna vzgoja, če otroka zaposlimo z gledanjem risank na telefonu, res pa je, da si s tem kupimo svobodo, čeprav so včasih strokovnjaki trdili, da naj se otrok zamoti sam.

Nekateri menijo, da je največja odgovornost staršev, da vzgojijo otroke v odgovorne in sočutne ljudi, ki bodo spoznali, da je treba prispevati v družinsko blagajno, če imajo lastne prihodke – in da to od njih starši tudi pričakujejo in po potrebi zahtevajo. Vzgoja otrok, da ne bodo mislili le na lastno ugodje in zabavo, pa se ne začne ob osamosvojitvi, ampak se mora začeti bistveno prej. Tu se postavlja vprašanje, kako naj otrokom privzgojimo odgovornost, če sami čakamo in si izmišljujemo nenehne izgovore, da nam ni treba iti v službo, ter smo negativno nastrojeni do družbe. Kako naj bodo otroci sočutni, če sami nismo? Ob vsaki priložnosti odpremo bolniško za nego otroka in nas sploh ne zanima, kdo bo opravil delo namesto nas. Niti pomislimo ne, da so v podjetju zavezani zelo kratkim rokom, in če nas ni, morajo naši sodelavci to narediti namesto nas. Skratka večina ne čuti nobene odgovornosti in sočnosti do bližnjih in družbe in prav to je težava, da so naši otroci vzgojeni v individualiste, ki iz generacije v generacijo vedno bolj verjamejo, da je delo sramota ali rekreacija za bedake.

Kakšna je stopnja brezposelnosti na območju Slovenskih goric?

Trenutno tako rekoč vsepovsod iščejo dodatno delovno silo. Lanski podatki kažejo običajna, sezonsko pogojena nihanja, vendar so številke v vseh mesecih nižje kot v enakih mesecih leto poprej. Podatke za območje Upravne enote Lenart in Območne službe Maribor smo primerjali še s podatki celotne Slovenije.

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv TBP d.d., fotografija



Na območju Urada za delo Lenart je gibanje registrirane brezposelnosti v letu 2022 imelo običajna nihanja. Spomladi zaradi povečanega zaposlovanja predvsem v sezonsko pogojenih dejavnostih (npr. gradbeništvo) brezposelnost upada, jeseni pa narašča predvsem zaradi izteka zaposlitev za določen čas in prijavi iskalcev prve zaposlitve ob koncu šolanja. Registrirana brezposelnost na območju Urada za delo Lenart v letu 2022 je bila vseh mesecih nižja v primerjavi z enakim mesecem leta 2021.

Ob koncu leta 2022 je bilo v evidenci urada registriranih 289 brezposelnih oseb, kar je za 20,6 % manj kot leto prej. Ta trend se je ohranil tudi v januarju 2023, ko je bilo ob koncu meseca brezposelnih 323 oseb oziroma 15,9 % manj. V evidenco Urada za delo Lenart so se januarja 2023 na novo prijavile 104 brezposelne osebe, kar je za 6 oseb manj kot lanskega januarja.

Medtem sta se v januarju 2023 v evidenco brezposelnih Območne službe Maribor na novo prijavili 1.402 osebi, kar je za 50 oseb

oziroma 3,7 % več kot v enakem obdobju lani (v Sloveniji za 4,8 % manj).

Aktivna politika zaposlovanja motivirala 107 oseb

Urad za delo na Zavodu RS za zaposlovanje z različnimi prijemi izvaja aktivno politiko zaposlovanja (APZ). Lani je bilo skupno v ukrepe APZ vključenih 2.406 oseb, od tega 89 na območju Urada za delo Lenart. V ukrepe na lenarškem uradu za delo se je vključilo 48 oseb na področju usposabljanja in izobraževanja, 22 oseb na področju spodbud za zaposlitev, 19 oseb na področju kreiranja novih delovnih mest in 18 oseb na področju javnih del.

Kot nam je povedala Alenka Lobnikar iz Urada za delo, je bilo konec letošnjega januarja na območju Urada za delo Lenart 37 brezposelnih mladih oseb do 25. leta starosti. Tudi to število od leta 2021 upada, enako kot število vseh brezposelnih.

Želje brezposelnih o njihovih prihodnjih zaposlitvi se razlikujejo glede delovnega časa, migracije,

družinskega stanja, izobrazbe, izkušenj ipd. Med iskalci zaposlitve torej ne moremo posplošiti in izpostaviti zelenega področja dela.

Največ je povpraševanja po delavcih na visokih gradnjah, upravljalcih strojev, šoferjih itd.

Januarja 2023 so delodajalci z našega območja sporočili 94 prostih delovnih mest, največ za delavce za preprosta dela pri visokih gradnjah (13), upravljalce strojev za proizvodnjo gumenih izdelkov (10), voznike težkih tovornjakov in vlačilcev (9), upravljalce strojev za zemeljska dela ipd. (6), kuharje (4), učitelje razrednega pouka (4), gradbene nadzornike (3), vzgojitelje in pomočnike vzgojiteljev predšolskih otrok (3), gradbince ipd., d. n. (3), elektroinštalaterje (3), delavce za preprosta vrtnarska in hortikulturna dela (3), inženirje gradbeništva (3), natakarje (3), predmetne učitelje v osnovni šoli (2), skladiščnike in uradnike za nabavo in prodajo (2).

	JAN	FEB	MAR	APR	MAJ	JUN	JUL	AVG	SEP	OKT	NOV	DEC
2021	565	511	469	429	389	349	322	306	288	320	327	364
2022	384	327	285	267	267	254	255	271	238	249	259	289
2023	323	285										

Gibanje registrirane brezposelnosti, Urad za delo Lenart

Nadzidava zdravstvenega doma se je pričela

Barbara Ribič, besedilo

V lenarškem zdravstvenem domu so pričeli s pripravljalnimi deli za nadzidavo prizidka zahodnega trakta. Z investicijo Zdravstveni dom Lenart pridobiva dodatnih nekaj manj kot 600 m² uporabnih površin, ki bodo namenjene izvajanju zdravstvenega varstva na primarni ravni. Čeprav bi se dela morala začeti že prej, izvajalec zagotavlja, da rok izvedbe – zastavljen na konec septembra 2023 – ne bo ogrožen. Župan mag. Janez Kramberger upa, da bodo stroški investicije

ostali v okvirjih pogodbene vrednosti – ta je predvidevana na 1.950.000 evrov. "To je za nas velik denar, ki smo ga komaj zagotovili. Po pogodbi gre za sofinanciranje s strani Ministrstva za zdravje v višini okoli 700.000 evrov. Načrtujemo, da bomo 400.000 evrov pridobili iz Eko sklada, preostali del sestavljata DDV in prispevek oziroma finančna sredstva javnega zavoda Zdravstveni dom Lenart," je strnil župan Občine Lenart.

Kako vas je izoblikoval domači kraj in vam dal popotnico za življenje v našem največjem mestu?

Kot pravi pregovor, moraš imeti najprej korenine, preden lahko razviješ veje. Odraščanje v domačem kraju je bilo zame lepa izkušnja, prek katere se mi zdi, da sem lahko vzpostavila nek temelj lastne identitete, ki je nikoli v življenju nisem hotela zakriti ali zanikati. To se odraža tudi v tem, da nikoli nisem izgubila slovenskogoriškega naglasa (hehe).

V Sloveniji že več kot 41 % delavcev delo opravlja v atipičnih oblikah dela. Na lastni koži ste izkusili prekarstvo. Lahko o tem poveste kaj več?

Res je, večino življenja v Ljubljani sem se preživljala s prekarim delom. Na srečo sem imela zadnja tri leta stalnega delodajalca, in sicer društvo Mesto žensk, ki mi je nudilo stabilno in redno delo, tako da sem imela v tem smislu večjo srečo kot večina prekarcev, sploh na polju kulture. Jaz sem imela srečo, vendar se mlad posameznik, ki je primoran odpreti prislini s. p., ne bi smel zanašati na srečo, pač pa na neko stabilno družbeno ureditev tega področja.

Aktivno ste se vključili v politiko. Kdaj in zakaj?

V politiko sem se vključila leta 2018, ko sem prvič kandidirala na parlamentarnih volitvah. Aktivno sem se v politiko vključila predvsem zato, ker se mi je zdelo pomembno, da svoje usode ne prepuščam politiki, ki je v zadnjih dvajsetih letih ignorirala temeljne družbene probleme, s katerimi se soočamo in se bomo soočale predvsem mlajše generacije – stanovanjska problematika, okoljska kriza, prekarno delo ipd.

Kandidirali ste na evropskih volitvah na listi Levice in dejali, da ste se za kandidaturo odločili zato, da bi si izborili pravico do prihodnosti?

Pravica do prihodnosti pomeni pravico do bivanja in delovanja v prihodnosti. Osnovni pogoj bivanja je dostojen dom, ki si ga mladi, ki nimajo privilegija lastniškega stanovanja, težko privoščijo in si ga bodo, če ne bomo uredili stanovanjske problematike, še težje privoščili v prihodnosti. Osnovni pogoj bivanja je tudi čisto okolje – zrak, voda, hrana, ki je zaradi okoljske degradacije na udaru. Pravica do delovanja pa pomeni, da ima posameznik možnost, da soddloča in sooblikuje družbo.

Kako ste se znašli v službi za odnose z javnostmi?

V *piarju* sem se znašla, ko sem se odzvala na povabilo ekipe Mesta žensk, ki je iskala novo vodjo odnosov z javnostmi. Z Mestom žensk sem pred tem že imela dolgo zgodovino. Najprej kot redna obiskovalka festivala in dogodkov, nato sem se v študijskih letih redno pridruževala ekipi kot prostovoljka in usposabljanica.

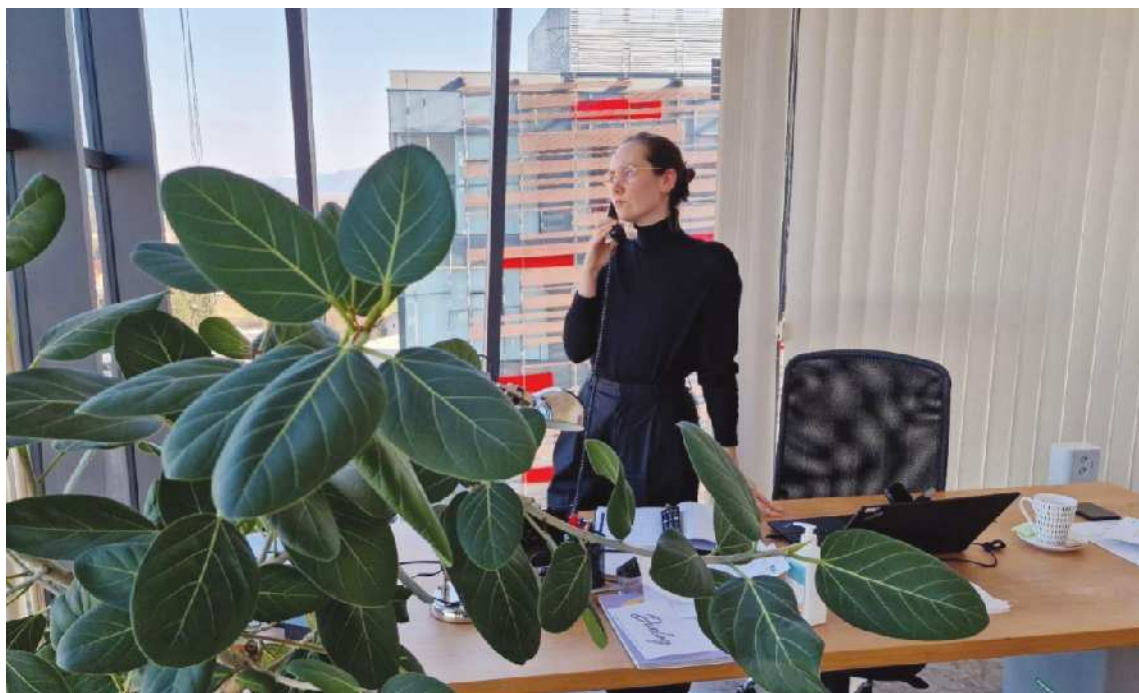
Vabilu sem se odzvala predvsem zato, ker sem si želela z ekipo sooblikovati festival in vsebine. Zame je bil to velik privilegij, ker sem se lahko dve leti aktivno ukvarjala z vsebino, vezano na

Urška Lipovž

Glas mladih, ki se je aktiviral in zahteva boljšo prihodnost

33-letna sociologinja Urška Lipovž je v prvi vrsti aktivistka, zadnjih nekaj let se giblje v piarovskih vodah, že dobro leto pa jo lahko srečujemo kot desno roko ministra Luke Mesca. Lenartčanka, ki je čut do sočloveka in dela v dobro družbe podedovala od mame Jasne Lipovž (*spodaj na fotografiji z Urško*), je postala tudi borka za pravice ljudi. Ženska, ki v svoji pojavnosti izkazuje nežnost in mehko, je v svojih dejanjih kritična, močna, samostojna in vztrajna. Z umetniškimi projekti, ki jih je izvajala z umetnico Majo Smrekar, sta v času „lockdowna“ nagovarjali in prebujali mimoidoče po ljubljanskih ulicah in na tak način izražali nestrinjanje z ukrepi tedanje vlade. Opaziti jo je bilo na številnih protestih, v letu 2018 pa se je aktivno vključila v politiko, saj je želela s svojim prispevkom mladim omogočiti boljšo prihodnost.

Zmagoslav Šalamun, besedilo
Matej Klarič in Ana Marinšek, fotografiji



Urška Lipovž v svoji pisarni na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

sodobno umetnost in feminizem, prav tako pa sem lahko bila del izjemnega kolektiva. Kot *piarovka* sem dajala glas organizaciji in to delo me je izjemno veselilo.

S kakšnimi delovnimi izzivi se srečujete?

V šali bi lahko dejala, da je delo odnosov z javnostmi na ministrstvu predvsem manevriranje med začrtanimi tedenskimi cilji in nepričakovanimi dnevnimi izzivi. Komuniciranje politik enega izmed ključnih državnih organov je predvsem delo, ki terja veliko odgovornosti. In prav sprejemanje te odgovornosti je najbrž največji izziv, s katerim se soočam.

Kako poteka vaš službeni vsakdan?

Največkrat se službeni dnevi začnejo s kolegiji kabineta. Na začetku tedna tam načrtamo tedenski načrt in se pogovorimo o aktualnih političnih zadevah in zadolžitvah posameznih članov kabineta. Nato sledijo



sestanki, kjer skupaj s sodelavci na področju odnosov z javnostmi in ministrom zastavimo komunikacijski načrt. Vsakdan se iz dneva v dan spreminja, sestoji iz terena, obiskov, poročanja o aktualnih ukrepih in politikah ministrstva, odzivanja na vprašanja novinarjev in novinark, medijskega poročanja in pokrivanja vseh dogodkov, ki se ji udeleži minister.

Kako izgledajo vaši vikendi?

Med vikendi rada malo dlje pospim. Trudim se, da med vikendi ne prinesem preveč dela iz službe domov, ker je izjemno pomembno, da se s počitkom ohranja zdravje. Ob dopoldnevih se odpravim na tržnico in potem se najraje zavlečem v kuhinjo, kjer kuham. Velikokrat pride na obisk tudi moj brat. Večere pa med vikendom preživim s prijatelji, na plesišču ali pa na kaki kulturni prireditvi. Če se med vikendi namenim k staršem, pa pustim, da me doma razvajajo s kuho.

Prvič v zgodovini Slovenije pomembne politične položaje vodijo ženske, vi pa se tako rekoč gibljete v teh krogih. Kako to dojemate?

Morda je res, da trenutno pomembne državne funkcije zasedajo ženske, se pa postavi vprašanje, predvsem kakšne politike na teh pomembnih pozicijah zagovarjajo ženske. A se v teh politikah zavzemajo za izboljšanje položaja žensk, odpravo

diskriminacij, nasilja ipd. Je pa to, da sta se na najvišji mesti povzpeli ženski, vseeno izjemnega pomena za našo državo, ker smo v polju politike končno razbili stekleni strop. Najbolj spoštujem ženske, ki pozicije moči izkoristijo, da pomagajo drugim ženskam, in prej kot rivalstvo do njih udeležajo solidarnost.

Kdo se po vašem mnenju boji emancipirane ženske?

Družbeni red kot tak (nasmeh). Napačno se mi zdi prepričanje, da so s tem, ko se ženske emancipirajo, moški v težavah. Mislim tudi, da se feminizma moški ne bi smeli tako bati. Na nek način se s tem, ko ženske zavzemamo javni prostor in nismo potisnjene zgolj v tradicionalne skrbstvene vloge, odpre tudi prostor, da moški razvijajo plati sebe, ki jih tradicionalno v zgodovini niso mogli. S tem ko tudi oni prevzemajo del skrbstvenega dela za otroke, lahko, na primer, s svojimi otroki razvijajo lepše in bolj poglobljene odnose.

S prihodom žensk v politiko smo soočeni z drugačnostjo in raznolikostjo, ki je nismo navajeni, vedno bolj se kaže dvojna morala družbe.

Seveda, ljudje v povprečju ne maramo sprememb. In na vse te spremembe se je treba privaditi. Pred desetletji, ko smo si izborile volilno pravico, ko so sufražetke na ulicah skandirale, se je taka sprememba zdela tedanji politiki nezaslišana. Zdaj se nam zdi dejstvo, da lahko ženske volijo, nekaj povsem samoumevnega. Se je pa pomembno zavedati, da se je treba za že izborjene pravice konstantno boriti. Lep primer je pravica do splava, ki je vsake toliko časa napadena.

Večkrat prihajate domov k mami in očetu na domačo govejo juho. Ko prisluhnete zgodbam, ki jih pripovedujeta, kaj vas najbolj navduši?

Ker je moja mama izjemno zabavna pripovedovalka, oče pa odlični kuhar, se tovrstnih obiskov doma precej veselim. Najbolj me navdušujejo anekdote iz domačega kraja. Lenartčani smo namreč precej zanimivi ljudje, kot najbrž veste.

Z ministrom Luko Mescem ste nedolgo nazaj obiskali Slovenske gorice. Kako so mu všeč vaši domači kraji?

Minister pravi, da so to kraji z najbolj gostoljubnimi in dobrodušnimi ljudmi. Celo „gumidefekt“ nam tisti dan ni pokvaril dneva.

Ali je vloga ženske v mestu (Ljubljani) v primerjavi s podeželjem (Slovenske gorice) drugačna?

Podeželje v Sloveniji je v povprečju zaradi večje prisotnosti in vpliva cerkve običajno bolj tradicionalno, zaradi tega je tudi vloga ženske na podeželju bolj tradicionalna. Ampak menim, da se tudi to spreminja in da nove možnosti življenja in delovanja žensk prodirajo tudi na podeželje. Ni pa stvar seveda tako enoznačna. Poznam veliko žensk, ki se iz mest selijo na podeželje zato, ker so tam pogoj za življenje ugodnejši. Zato menim, da se tudi ločnice med načini življenja v mestu in na podeželju brišejo.

Miha Lekežič

Izjema med poštarji: psi ga obožujejo

Po slalomu med različnimi poklici je Miha Lekežič ponovno našel zaposlitev, za katero mu zjutraj ni težko vstati. Povedal nam je, da ga ljudje polnijo z energijo. Miha svoje prigode in dobra dela opisuje iskriivo, preprosto – tak človek pač je. Občanom, poleg tega, da jim prinese pošto, pomaga s pogovorom, kidanjem snega, pred prazniki je nekaterim pustil v nabiralnikih celo lepe želje. Prav poseben poštar je tudi zato, ker ga v nasprotju s splošnim prepričanjem in »tradicijo« obožujejo tudi psi. In on njih. Več nam je povedal tudi o štirih neobičajnih hišnih ljubljenceh, ki so si jih omislili z družino.

Barbara Ribič, besedilo
Nina Zorman, fotografija



Po izobrazbi ste gradbeni tehnik, do nedavnega ste bili zaposlen kot kuhar. Kako vas je pot prinesla čez tako raznolike poklice do dela na Pošti Slovenije?

Drži, res sem gradbeni tehnik, ki pa je spoznal ženo, katere družina ima Gostilno Lekežič v Benediktu. Najprej so me naučili pomivati posodo, sčasoma še vse ostalo. Je pa gostilna po novem med tednom zaprta, delamo samo vikende, tako da sem si bil primoran najti še novo zaposlitev.

Začetki običajno niso preprosti, ker prinesejo toliko popolnoma neznanih izzivov. Kako je bilo pri vas?

Na Pošto sem prišel decembra, v največjo gnečo. Običajno vsak novinec najprej dela 21 dni z

mentorjem, mene pa so že po 10 dneh ven poslali samostojno. So mi pa na začetku rekli, da bom prve dni verjetno delal do petih – to je najdlje, kar lahko, ker moraš potem vse, kar ostane, odložiti v poslovalnico, da mi ne bo uspelo vsega dostaviti dovolj hitro. No, kmalu se je zgodilo, da sem se vračal celo prej kot ostali, in so zato naknadno preverjali, ali vse delam prav.

Kako pa poteka običajen dan zdaj, ko ste že nekoliko bolj suvereni?

Začnemo ob šesti uri zjutraj. Iz Maribora pripeljejo palete, ki so že označene po krajih. V skladišču pri Mercatorju si nadalje pošiljke razvrstimo sami v za to pripravljene »nabiralnike«, kar običajno vzame kakšni dve uri. Okrog osme pa se odpravimo vsak v svojo smer, na

teren. Nikoli pred pol osmo, ker prej ne smemo zvoniti. Na terenu smo kakšne štiri ure včasih več, včasih manj, odvisno od dneva. Zadolžen sem za približno 500 gospodinjstev.

Kako so vas sprejeli ljudje in kakšen odnos imajo v splošnem do pismonoš?

Kolikor imam do zdaj izkušenj, so vsi zelo prijazni, dobil sem občutek, da poštarje zelo spoštujejo. Seveda naletiš tudi na druge, ampak v splošnem je odnos res dober. Sploh starejši bolj pristopijo, se pogovarjajo – za tiste na podeželju sem kak dan edini stik s svetom. Ponekod sem na začetku slišal: »Spet imamo novega!« Tudi na poštarja se namreč navadiš.

Z ljudmi se, kolikor je po Lenartu slišati, odlično razumete. V nasprotju s splošnim

prepričanjem in »tradicijo« vas obožujejo tudi psi – nekaterim ste se močno prikupili.

S psi sem odraščal, nanje sem nor. Od začetka sem zraven na delo jemal priboljške od mojega psa, da sem jih lahko dal kateremu od teh, ki sem jih srečal pred hišami. Seveda le tistim, kjer sem lastnika vprašal in dobil dovoljenje. Nekateri kužki me zdaj prav čakajo in pritečejo pozdravit, ko prispem. Se je zgodilo že tudi, da katerega od »mojih« psov ni bilo, pa sem mu nastavil priboljšek v nabiralnik, tako da je tudi on tisti dan dobil pošto.

Doma imate psa, ki mu družbo delajo še dve muci in štiri nekoliko manj pogoste domače živali.

Če povzamem, sta si hčerkici želela hrčka, a se nama z ženo ni zdel

najboljša izbira zaradi kratke življenjske dobe. Nekako smo prišli na dihurje, ki živijo okrog osem let, nekatere vrste še nekaj let več.

Prvega smo kupili na Ptuj, drugega smo rešili iz majhne kletke v temni garaži v Celju. Zadnja dva pa sta iz Portoroža in sta potrebovala nov dom. Eden od teh dveh je albino, kakršnega smo si še posebej želeli. Pri dihurjih je problem, ker pogosto – predvsem zaradi hrane – zbolijo za rakom. Mnogi jim dajejo mačjo hrano, kar seveda ni njihova prava hrana. Z ženo jih hraniva samo s surovim svinjskim in puranjim mesom ter dodatki, ki jih potrebujejo. So pa nori na sladko smetano v spreju. Čez celo hišo slišijo, če v kuhinji spustim malo smetane. A ker jim mlečni izdelki škodijo, jo dobijo zgolj kot priboljšek tu in tam.

Lenarški gasilci sprejeli obširen program dela

Na občnem zboru so lenarški gasilci pregledali in pokomentirali delo v zaključenem letu 2022, izvedli volitve, poiskali ideje in predloge ter potrdili načrt dela za že tekoče leto 2023. Ponovno izvoljen predsednik društva Florjan Rajšp nam je ob predstavitvi načrta povedal več o dveh pereh vprašanih: nabavi novega vozila in avtolestev.

Barbara Ribič, besedilo
Nina Zorman, fotografija

Na občnem zboru v Lenartu so, tako kot po vseh gasilskih zvezah v Sloveniji, potekale volitve. Sestava vodstva se ni kaj dosti spremenila, so pa imenovali novega poveljnika. Ta naziv si je nadel Mario Greifoner.

Novo gasilsko vozilo prispe v prihodnjem letu

Delo na projektu nabave novega gasilskega vozila se je zamaknila na leto 2024, nam je povedal predsednik Rajšp. Trenutno je namreč prioriteta

sanacija strehe in fasade gasilskega doma.

Ob praznovanju 150-letnice gasilstva v Lenartu že potekajo priprave

Načrt dela za leto 2023 je predstavil predsednik PGD Lenart, ki zajema postavitev mlaja, obisk Florjanove maše, izpeljavo dogodka Dan odprtih vrat PGD Lenart, izobraževanje operativnih članov, ureditev tal v garaži 3 ter povezave med garažo 2

in garažo 3, sanacijo sanitarij, sanacijo strehe in fasade, pleskanje gasilskega doma in ureditev dvorane, izvajanje aktivnosti ob prvih sobotah v mesecih, nabavo osebne zaščitne opreme, izvajanje aktivnosti v oktobru – mesecu požarne varnosti (predstavitve, vaje itd.), ureditev dvorišča, redno skrb in vzdrževanje vozil in opreme, pripravo načrta za vadbeni poligon za operativne gasilce PGD Lenart in pripravo na jubilej – 150 let gasilstva v Lenartu.

Gasilska avtolestev: da ali ne?

Še ena aktualna tema, o kateri se po Lenartu že širijo (večinoma napačne) informacije, je nabava gasilske avtolestev. »Občini smo predstavili in podali predlog oziroma smo jo opozorili, da vse več objektov v občini presega višinsko mejo, do katere lahko mi normalno, dobro in učinkovito posredujemo. Sploh glede na to, da se Lenart razvija z bliskovito hitrostjo, so nove tehnike in oprema na našem območju nujno potrebne. Na teh višjih objektih je potem že potrebna avtolestev. Najbližja je v Mariboru – ta je iz praktičnih izkušenj oddaljena 25



minut,« razloži Rajšp in doda: »Stvar gasilcev sta operativna pripravljenost in znanje, lokalna skupnost pa zagotavlja finančna sredstva za opremo in delo. Gasilci seveda opremo uporabljamo v dobro občanov in je lahko koristimo toliko, kolikor je imamo. Če pride do česa v višjih objektih, smo primorani poklicati Maribor za leste. Težava nastopi, če je lestev istočasno potrebna pri nas in v Mariboru. Seveda pa oni v takšnem primeru

prvo rešujejo stvari na njihovem območju.« V takšnih primerih se morajo obrniti na druge kraje: Gornjo Radgono, Ptuj in še bolj oddaljeno Mursko Soboto, kjer je dotični čas še daljši. Uradnih povratnih informacij na to temo od občine še niso prejeli.

V Lenartu potrdili 17,4 milijona evrov težak proračun

V četrtek, 9. marca, so se na 3. redni seji sestali lenarške svetnice in svetniki. Po potrditvi dnevnega reda je župan mag. Janez Kramberger najprej podal poročilo o investicijah v občinah.

Zmagoslav Šalamun, besedilo

Najprej je spregovoril o kolesarskih povezavah, ki se gradijo skoraj v vse smeri iz Lenarta. Dela se na trasi proti Benediktu, kjer so tri delne zapore in mora biti zgrajenih 631 metrov opornih zidov, dela se izvajajo tudi proti Sveti Ani, kjer bo ob koncu naselja Direkcija za ceste kmalu začela z gradnjo krožišča, na katero se bo v prihodnosti navezovala obvoznica. Gradnja kolesarskih povezav proti občini Sveti Jurij je že zelo daleč, saj računajo, da se bodo kolesarske povezave konec meseca asfaltirale. Gradnja poteka tudi v smeri Voličine, kjer so gradijo oporni zidovi, treba pa je zgraditi še dva mosta. V sredini marca je bila podpisana pogodba z

izvajalcem za nadaljevanje gradnje kolesarskih povezav iz industrijske cone proti Sveti Trojici. Gradnja se še ni začela v Radehovi, kjer je Direkcija za ceste v fazi izbire izvajalca.

Župan je še povedal, da se v naslednjih dne začne gradnja prizidka k stavbi Zdravstvenega doma Lenart. Za prizidek k Osnovni šoli Lenart je pridobljeno gradbeno dovoljenje in poteka izbira izvajalca. Gradnja gasilskega doma v Voličini pa je že v zaključni fazi.

V nadaljevanju se je svetniki za novo članico Odbora za komunalo in gospodarsko infrastrukturo, varovanje okolja in urejanje prostora imenovali Andrejo Jauk.

Beno Puntnar, Lidija Krebl in David Maguša pa so imenovani predstavniki Občine Lenart v Svetu zavoda Zdravstvenega doma Lenart. Svetniki so Andreja Kocbeka imenovali v Svet lokalnih skupnosti Centra za socialno delo Maribor.

V drugem branju so svetnike in svetnice sprejeli letošnji proračun Občine Lenart, v katerem prihodki znašajo 17.450.000 evrov, zaradi investicij pa je predvideno zadolževanje proračuna v višini 3.500.000 evrov. Odhodki v občinski blagajni bodo letos znašali 17.535.000 evrov. Največ investicijskih sredstev je namenjenih za gradnjo kolesarskih povezav, gradnjo prizidka k

Osnovni šoli Lenart in gradnjo prizidka Zdravstvenega doma Lenart. Z manjšim popravkom glede nadzora pristojnih služb so v drugem branju potrdili Odlok o merilih in pogojih za odločanje o podaljšanem obratovalnem času gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost na območju občine Lenart.

Ob koncu seje so sprejeli še Letni program športa v Občini Lenart za leto 2023 v višini 181.507 evrov, kar je za 53.283 evrov manj kot je bilo realizirano v letu 2022. Zmanjšanje gre predvsem na račun lani izvedene večje investicije v športno infrastrukturo - izgradnja plezalne stene na ŠRC Polena.

Vsa dvorana je pela ljudske pesmi

V Domu kulture Lenart je 11. marca potekal koncert ljudske pesmi in glasbe v organizaciji Društva upokoencev Lenart, sekcije Pevk ljudskih pesmi. Prav vsi zbrani so s ponosom in srcem peli ljudske pesmi, saj nas ta pesem, kot je dejala napovedovalka Darinka Čobec, spremlja od zibelke do groba.

Nina Zorman, besedilo in fotografija

Skupaj z nastopajočimi je dvorana prepevala ljudske pesmi, ki so bile tematsko v veliki meri namenjene materam – marsikdo med njimi si je z lic brisal solze. Dogodek se je močno dotaknil tako nastopajočih kot tistih, ki so se koncerta udeležili, saj so take dogodke zadnjih nekaj let zelo pogrešali.

Bogat program so soustvarjali nastopajoči iz Slovenskih goric in tudi od drugod, popestritev pa so zagotovo vnesli mladi s svojimi nastopi. Zapetih je bilo dvajset pesmi, ki so naše bogastvo in

za katere se pevke in pevci ljudskih pesmi trudijo, da ne odidejo v pozabo. Kot so se tudi sami predstavili v obrazložitvah, imajo veselje do petja in dobre družbe ter na tak način tudi krepijo in negujejo dobre medsebojne odnose. Med nastopajočimi so se tako zvrstili nastopi Pevk ljudskih pesmi DU Lenart, Pevk ljudskih pesmi DU Sveta Trojica, Pevsko-glasbene skupine »Samotarji« DU Hoče, Pevcev ljudskih pesmi KUD Gabrijel Kolbič, Pevcev DU Cerkevjak, Ljudskih pevok etnografske skupine TD Sveta Ana, Ljudske skupine »Taščica«



KUD Rače, Ljudskih pevok društva gospodinj Vitomarci in Pevsko-instrumentalne skupine »Rožmarin« Zgornja Kungota. V čase brezskrbne mladosti in igre so nas popeljali otroci iz Folklorne skupine OŠ Voličina in Mladinska dramska skupina KTD Selce, ki je pripravila skeč. Skupna pesem V

dolini tihi je na koncu koncerta povezala in združila občinstvo, ki je zadovoljnih obrazov zapuščalo kulturno dvorano v Lenartu.

Obnovljena cimprača v Zavrhu za spomin na stare čase

Redki ostanek viničarske dediščine, ki je vreden spoštovanja.

Marjan Toš, besedilo in fotografija

Spomini na nekdanje viničarje so tudi v osrednjih Slovenskih goricah še živi. Dobršen del njihove dediščine sicer ni ohranjen, saj so na mestu nekdanjih viničarij zrasli nove hiše in vikendi. Precejšen del viničarskih cimprač pa se je podrl ali jih je zaraslo trnje. Med zanimivimi viničarskimi cimpračami v osrednjih Slovenskih goricah se je ohranila tudi hiška v Zavrhu, v bližini Štupičeve vile pri razglednem stolpu Rudolfa Maistra. Njen nekdanji lastnik Janko Kramberger je staro, s slamo pokrito hiško podaril Občini Lenart. Ta jo je začela celovito obnavljati in urejati, in če bo šlo vse po načrtih, bo cimprača v mesecu maju že odprla vrata obiskovalcem. Urejena je kot nekdanja viničarija, kakršnih je bilo na območju Zavrha in sosednjih krajev veliko. Njihovi lastniki so bili premožni tržani iz Lenarta ter bogati kmetje iz Gočove, Biša, Šetarove in drugih bližnjih vasi.

Obnovljena in urejena cimprača v Zavrhu je še en dokaz skrbi lokalne skupnosti za ohranjanje kulturne dediščine. Nova pridobitev bo vključena v lenarško turistično ponudbo, saj je takšnih ostankov arhitekturne dediščine v tem delu Slovenskih goric izjemno malo. Pred časom so že bile aktualne tudi nekatere pobude, da bi v njej uredili manjši viničarski



Urejena cimprača v Zavrhu bo maja odprla vrata

muzej in v njem strokovno predstavili nekdanje viničarje, njihovo delo in predvsem socialne stiske, ki so jih skoraj povsod pestile. Viničarstvo je bilo ukinjeno leta 1947 z zakonom o odpravi viničarskih in podobnih razmerij. Vendar je šele zakon o odpravi viničarskih in podobnih razmerij iz 30. junija 1953 dokončno odpravil še zadnje viničarske odnose. A kljub temu so ti nekaj let še trajali. O viničarjih v Slovenskih goricah je pisal pisatelj Ignac Koprivec iz vasi Drbetinci, kjer so tudi živeli viničarji in socialno obubožani mali kajzarji, želarji po domače. O tem je napisal knjigo Kmetje včeraj in danes, ki jo je v njegov spomin vnovič izdala Občina Sveti Andraž v Slovenskih goricah.

Tekmovanje mladih glasbenikov

Irena Košmerl Leš, besedilo in fotografija

Od 27. februarja do 25. marca je potekalo 52. tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije. Tekmovanja se udeležijo mladi, izjemno perspektivni glasbeniki iz vse Slovenije. Tokrat so lenarško glasbeno šolo, podružnico Konservatorija za glasbo in balet Maribor, zastopali učenci naslednjih disciplin: v disciplini tolkala je **Jakob Lorber** v kategoriji 1. a prejel srebrno plaketo, **Tai Kmetič** pa v kategoriji 1. c zlato plaketo. Mentorica obeh učencev je prof. Tajana Novak, pri klavirju pa ju je spremljala prof. Zala Čuček Rojs.

Matic Veronik je svoje znanje in talent izkazal v kategoriji 1. a, disciplina trobenta, in prejel bronasto priznanje. Mentor je prof. Simon Štelcer, s klavirsko spremljavo pa je tekmovalca podprla prof. Zala Čuček Rojs.

V disciplini kitarski duo sta se v kategoriji 1. a pomerila **Pia Črnčec** in **Vid Lavrenčič** pod mentorstvom Bogdana Štabuca in prejela srebrno plaketo.

Ponosni smo na odlične dosežke, ki jih dosegajo naši učenci in njihovi mentorji.



ČISTILNA AKCIJA

Vljudno vas vabimo, da se pridružite čistilni akciji v občini Lenart, ki bo potekala v **soboto, 1. aprila, od 9. do 12. ure.**



Igor Barton

Občina Benedikt skozi oči podžupana

Igor Barton o realiziranih in načrtovanih projektih, sestavi občinskega sveta in odprtosti občine za nove občane in podjetnike.

Damjan Veršič, besedilo
Osebni arhiv, fotografija

Igor Barton je tudi v tem mandatu sprejel povabilo župana Občine Benedikt mag. Milana Repiča in ponovno zasedel podžupansko mesto. Kot pravi, je funkcijo sprejel predvsem zato, ker želi, da nadaljujejo skupaj začete projekte. Ti se nanašajo zlasti na področje digitalizacije, o kateri zadnje čase veliko govorimo, in deloma na infrastrukturo. »Načrtujemo tudi nekaj projektov na področju energetike, zelenega prehoda in čim večje samooskrbe občine, ki so mi prav tako zaupani in so mi blizu, tako po strokovni plati kot osebnem zanimanju,« pravi Barton. Poudarja, da se z županom pogosto pogovarjata o skoraj vseh večjih projektih in aktivnostih v občini, ne glede na to, za katero področje gre. »Oba meniva, da je vedno dobrodošlo še tako imenovano drugo mnenje.«

Zamenjava in nadgradnja javne razsvetljave se je izkazala za dobro potezo

V prejšnjem sklicu je bil uspešno realiziran projekt zamenjave in nadgradnje javne razsvetljave, ki se je sedaj, ko so cene električne energije tako narasle, izkazal kot res dobra poteza. Na področju digitalizacije je bila z vpeljavo e-obrazcev in e-vlog za občanke in občane narejena prenova spletnih strani občine, dosežke prejšnjega mandata našteva Barton in dodaja: »Ocenjujem, da je bil tudi oblikovno in vsebinsko narejen korak naprej. Prav na področju digitalizacije bomo v prihodnje poskušali biti v prvem planu pri realizaciji projektov, ki jih pripravljajo na Ministrstvu za digitalizacijo, in to tako na področju infrastrukturnih projektov kot na področju uporabniške izkušnje.«

»Verjamem, da bomo v ključnih trenutkih znali prisluhniti drug drugemu.«

In kako benediški podžupan, sicer predstavnik Gibanja Svoboda, ocenjuje aktualno sestavo občinskega sveta, v kateri je veliko novih obrazov, prvič je več žensk kot moških, po politični plati pa prevladuje desnosredinska opcija? Pravi, da je zelo zadovoljen, da so volivke in volivci v občinski svet izvolili večje število žensk kot v dosedanjih sklicih. »Glede sestave občinskega sveta po politični opredelitvi naj rečem le to, da upam, da bodo svetnice in svetniki imeli pri svojem odločanju v prvem planu odgovor na to, kaj je dobro in koristno za naše občanke in občane, in ne nekih visokoletečih načel in navodil osrednjih strank in njihovih vodij. Kar zadeva homogenost trenutnega sklica, glede na to, da so za nami šele tri seje, težko potegnem neke zaključke. Kljub nekaterim različnim pogledom na nekatere tematike (sestave komisij, večji projekti v mandatu itd.) in morda tudi začetnim poskusom opozarjanja na politično usmerjenost trenutnega sestava smo večino sklepov sprejemali soglasno. Narobe bi bilo pričakovati, da se bomo vsi z vsem strinjali, in po moje je tudi prav tako. Če koga argumenti večine ne prepričajo, naj ostane pri svojem in glasuje proti. Po naravi sem pozitiven in optimističen, verjamem, da bomo v ključnih trenutkih znali prisluhniti drug drugemu in da bodo zadeve, ki so

pomembne za delovanje in razvoj občine, dobile podporo vseh.«

Pred občino je še veliko izzivov

Igor Barton Benedikt še naprej vidi kot kraj, ki bo ponujal prijetno okolje za bivanje in občanom nudil vse potrebno za človeka vredno življenje. Je pa veliko izzivov, s katerim se in se bodo spopadali: »Vsakodnevno se srečujemo s pomanjkanjem prostora, tako za potrebe vrtca kot osnovnošolskega izobraževanja. Trenutno izvajamo projekt nadgradnje osnovne šole, s čimer bomo pokrili trenutne potrebe na omenjenih področjih. Čeprav trenutno glede na starostno strukturo prebivalcev spadamo med »mlade« občine, bi bilo morda prav, da ponudimo starejšim nastanitev v kakšni institucionalni ustanovi, domu za ostarele ali v varovanih stanovanjih.« Sogovornik omenja še slabo izkoriščenost benediške geotermalne vrtine, v zvezi s katero intenzivno iščejo projekte in investitorje, bodisi za pridobivanje električne energije ali ogrevanje pokritih površin za pridelavo hrane. Znova so obudili idejo o ureditvi trškega jedra.



Po naravi sem pozitiven in optimističen, verjamem, da bomo v ključnih trenutkih znali prisluhniti drug drugemu.

Na občini so sicer odprti za predloge in pobude občank in občanov. Nekateri (knjigobeznica, ureditev klopi ob sprehajalnih poteh, ureditev slatinskih vrečev ipd.) so uresničili lansko leto v okviru participativnega proračuna »fküp stoupmo«. Letos ga ne predvidevajo, bo pa po napovedih znova prihodnje leto, ko naj bi za participativni del namenili kak odstotek več sredstev.

Občina je odprta za nove občane in podjetnike

Barton nadaljuje, da bi vsakemu, ki bi se nanj obrnil z vprašanjem, kaj vse mu lahko ponudijo v Benediktu, z veseljem naštel vse prej omenjeno, če bi želel, bi mu kraj tudi razkazal. Če pa bi takšno vprašanje zastavil podjetnik, bi mu zagotovo omenil še pripravljenost občine pri nujenju vse potrebne podpore pri pogovorih in pridobivanju dokumentov. »Upam, da bom kdaj postavljen pred tak izziv, in takrat bom res poskušal dati vse od sebe, da zainteresiranega prepričam. Ne pa za vsako ceno, ker vemo, da je v današnjem času v poslovnem svetu veliko prevar in špekulacij.«

Mag. Repič: »Igor je bil odličen podžupan že v prejšnjem mandatu.«

In zakaj se je župan mag. Milan Repič odločil, da bo za podžupana ponovno imenoval Igorja Bartona? »Igor je bil odličen podžupan že v prejšnjem mandatu. Ocenjujem, da sva uspešno zastavila delovanje občine, kar mi je pomagalo, da sem lahko, ob pomoči njega, ostalih svetnikov



in občinske uprave, izkoristil priložnosti za uspešno vodenje občine in kandidiranje za nepovratna sredstva. Poleg tega Igor izredno dobro pokriva strokovna področja, ki so moja šibka točka. Tu izpostavljam predvsem uvajanje digitalizacije v delovanje občine in

učinkovito rabo energije. Ob tem pa so mu volivke in volivci zaupali najvišji odstotek (22 %) glasov na lokalnih volitvah. Od skupno prejetih 609 glasov v 3. volilni enoti je dobil 134 glasov,« je pojasnil Repič.

Franc Lakner se je z gasilsko vajo poslovil od poveljniškega mesta

V Benediktu so pripravili prvo letošnjo operativno vajo, na kateri so sodelovala štiri gasilska društva.

Damjan Veršič, besedilo
Damjan Veršič in Domen Grajfonar, fotografiji



V Benediktu so se 24. februarja ob 19. uri oglasile gasilske sirene. Že nekaj trenutkov zatem so domači gasilci izvozili iz garaže, prevozili center občine in se ustavili na lokaciji ob industrijski coni, kjer so v lanskem letu kupili zemljišče, na katerem želijo zgraditi nov gasilski dom. Kmalu se je izkazalo, da gre za prvo napovedano operativno vajo v letošnjem letu in hkrati prvo na mestu novega domovanja PGD Benedikt. Na vaji, na kateri so se soočili z reševanjem voznika iz vozila, udeleženega v prometni nesreči, gašenjem požara na vozilu s penilnim sredstvom in gašenjem travniškega požara, so sodelovali tudi gasilci PGD Gornja Radgona, PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah in PGD Sveta Ana.

Novi poveljnik je Simon Geratič

Vajo, na kateri je skupaj sodelovalo 40 gasilcev, je organiziral dolgoletni poveljnik PGD Benedikt Franc Lakner, ki se je na tak način poslovil od svoje funkcije. »Čas je, da to mesto prevzamejo mlajši in se naučijo

delati s sodobno tehniko in opremo,« je povedal Lakner, ki še naprej ostaja član benediških gasilcev. Dodal je še, da je vaja kljub težkim razmeram, pihal je močan veter, v celoti uspela, z njeno izvedbo je zelo zadovoljen.

Poveljniško mesto v PGD Benedikt je na 96. rednem občnem zboru prevzel Simon Geratič, predsednik pa še naprej ostaja Venčeslav Senekovič.



Upokojenci po navadi pravijo, da nikoli nimajo dovolj časa. To ne drži za Marijo Budja, dolgoletno benediško frizerko, ki od lanskega maja naprej, ko se je upokojila, v frizerski salon, ki ga zdaj vodi njena hči Tjaša Petek, prihaja zgolj takrat, ko jo potrebujejo.

Marija je odraščala na Ženjaku, po končani osnovni šoli v Benediktu se je vpisala na frizersko šolo v Maribor. Pove, da je nekaj zaslug za to imel njen dedek po mamini strani, ki je bil v tistih časih domači frizer, predvsem za moške. Sicer pa se je Marija kot otrok, medtem ko je pasla živino, zelo rada igrala z lasmi, ki so rasli na koruznih storžih. Česala jih je, pletla kitke in oblikovala frizure. Ko je svojo poklicno željo zaupala staršem, doma nad tem niso bili preveč navdušeni, saj so želeli, da ostane na kmetiji. »Po dveh letih sta se starša omehčala in lahko sem izpolnila svoje sanje. Teoretično znanje sem nabirala v šoli, praktično pa pri mojstrici Milenki Ivnik v Lenartu, kjer so mi starši poiskali vajeniško mesto. Delo mi je šlo zelo dobro od rok.«

Leta 1992 je na Ženjaku odprla frizerski salon

Prvo zaposlitev je Marija našla pri znani frizerki Fridi Karba v Radencih. V salonu, ki je bil v hotelu Radin, je kot pomočnica delala štiri leta, v tem času pa se je ogromno naučila, saj je frizirala veliko različnih ljudi, ki so prihajali v tamkajšnje zdravilišče. Opravila je še dodatno izobraževanje v Ljubljani. »Ker sem v službi preživela ves dan in ker mi je precej časa vzela vožnja z avtobusom do Radencev, sem, da bi lahko bila več časa s hčerko Barbaro, dala odpoved in se zaposlila v obratu tovarne Peko v Benediktu.«

Družinski kolektiv se je po 15 letih preselil v Benedikt

Po končani drugi porodniški leta 1992 se je odločila, da na svojem domu na Ženjaku odpre frizerski salon. To so bili časi, ko so se ženske začele vse bolj urejati, takšnega salona pa v Benediktu še ni bilo. K odločitvi, da ga odpre, sta jo med drugimi nagovarjala mož Milan in nekdanji benediški župan Milan Gumzar. »Mož Milan, ki je po poklicu zidar, je k hiši zgradil prizidek, v katerem sva uredila salon.« Marija, ki se je v tistem času dodatno izobraževala ter opravila pedagoško-andragoški in mojstrski

izpit, je sprva frizirala sama, nakar je zaposlila še pomočnico Natašo Rihter. Kmalu se je ekipi pridružila Simona Mlasko, zdaj poročena Polič, ki ji je Marija botra, za frizerski poklic pa sta se izučili tudi Marijini hčerki Barbara in Tjaša. Ker kmalu za družinski kolektiv v salonu na Ženjaku ni bilo več dovolj prostora, sta Marija in Milan začela z gradnjo hiše v centru Benedikta, v njej pa sta leta 2007 uredila večji in modernejši salon. Danes se uradno imenuje Lepotni salon Benedikt, pri čemer je polovica prostorov namenjena frizerski delavnici, druga

polovica pa kozmetični. Slednjo vodi Marijina hči Barbara Lasbaher, ki je ob delu zaključila kozmetično šolo v Ljubljani. Marija pove, da je ob selitvi dejavnosti v Benedikt uspela obdržati dotedanje stranke, pridobila pa je tudi precej novih. S kolektivom je bila vedno zadovoljna, vsak zna opravljati svoje delo, ko pa je to potrebno, stopijo skupaj in si pomagajo. Ves čas veliko poudarka namenjajo izobraževanju in se udeležujejo seminarjev.



Marija Budja tudi zdaj, ko je upokojena, še vedno z veseljem vzame škarje v roke. Dneve najraje preživlja doma.

Damjan Veršič, besedilo
Damjan Veršič in Milan Budja, fotografiji

Marija Budja

Nikoli ni obžalovala, da je frizerka

Kako pa je s trenutnimi trendi v frizerstvu? »Znova se vračajo trajne, ki so bile priljubljene pred desetimi leti, zelo priljubljeni so naravni toni barv, pogumni pa se odločajo tudi za žive barve. Ljudje od blizu in daleč k nam prihajajo pogosteje kot nekoč, imamo tudi stranke, ki se vračajo vsak teden. Moški se v največji meri odločajo za krajše frizure, vse več mladih fantov pa za kodranje las.«

Zdaj je najraje doma

V času, ko je svoj poklic opravljala na Ženjaku, je imela zelo nedefiniran delovni čas, ker še ni bilo toliko telefonov, tudi ni bilo vnaprejšnjega naročanja. V Benediktu se je to spremenilo, tako da je uspela potegniti ločnico med poslom in zasebnim življenjem. V vseh 40 letih je delo opravljala z veseljem, nikoli ji ni bilo težko vzeti škarij in glavnik v roke. »Prepričana sem, da sem izbrala pravi poklic, saj ga res opravljam z dušo in telesom.« Zato tudi sedaj, ko je uradno upokojena, ekipi, če je to potrebno, z veseljem priskoči na pomoč, vso skrb za vodenje salona pa je predala hčerki Tjaši. »Za upokojitev sem se odločila zaradi tega, ker sem se s tem razbremenila odgovornosti, nimam pa tudi več naporega in stresnega življenja,« nam pove Marija. Doda, da za kolektiv še vedno, tako kot prej, ob delavnikih skuha kosilo, sicer pa je prevzela prevoze vnukov. Bineta je treba zapeljati iz vrta, Ajdo kdaj iz šole, Nežo in Klaro pa v baletno in glasbeno šolo. »Zelo rada imam krajše izlete, velikokrat peš ali s kolesom, nisem pa za dolga potovanja. Vsako jutro se odpravim na sprehod, najraje pa sem doma,« zaključuje naša sogovornica.



Čolnikovo trto obrezali že osemnajstič

Tradicionalna rez potomke Stare trte z mariborskega Lenta je na Svete Tri Kralje znova privabila veliko občanov.

Damjan Veršič, besedilo in fotografija

V nedeljo, 12. marca, so po deseti sveti maši pri Svetih Treh Kraljih, ob rojstni hiši Dominika Čolnika, opravili tradicionalno, že 18. rez Čolnikove trte, potomke Stare trte z mariborskega Lenta. Čolnik, znan tudi kot »kralj Slovenskih goric«, je bil napreden kmet in eden najpomembnejših vinogradnikov. Že leta 1859 je pisal o pridelovanju ledenih vin, tega leta je ledeno vino kot prvi na svetu tudi pridelal. Imel je svojo trsnico, na posestvih pa je gojil več kot 400 vinskih sort. Za svoja vina je na razstavah po Štajerski dobil številna priznanja, leta 1873 celo na dunajski svetovni razstavi. Ob vinogradništvu se je ukvarjal še s sadjarstvom, cepiče je brezplačno pošiljal številnim slovenskim učiteljem. Bil je med zaslužnimi za ustanovitev Slovenske matice in časopisa Slovenski gospodar. V svojem dvorcu na Drvanji je 15. avgusta 1869 ustanovil kmetijsko čitalnico, obiskovali so ga mnogi

politiki, gospodarstveniki in narodni delavci iz Maribora, Ljubljane in od drugod.

Letošnje rezi so se ob skrbniku Čolnikove trte županu mag. Milanu Repiču in predsedniku Turistično-vinogradniškega društva Benedikt in občinskem viničarju Marjanu Farasinu udeležili še občinski ovtar Čolnikove trte Janez Žižek, kletar Janez Huber, častni občan Milan Gumzar in številni drugi občani. Za kulturni program sta poskrbela ansambel Marka Leve s fanti in pevci Mešanega cerkvenega pevskega zbora sv. Benedikt pod mentorstvom Majde Leva.

Lani je trta dala približno 15 litrov vina

Repič je v kratkem nagovoru izrazil željo, da naj bo leto 2023 prizanesljivo ne le trtam, temveč celotnemu kmetijstvu, in da bi se lahko jeseni ponovno zbrali na tem

mestu in z zadovoljstvom občudovali plodove, ki jih bodo dale trte. Farasin pa je povedal, da so morali trto v drugi polovici lanskega junija in ves julij zaradi pomanjkanja padavin zalivati, medtem ko je bilo v drugi polovici avgusta vlage preveč, s tem pa tudi precej možnosti za nastanek bolezni. Na koncu je potomka obrodila nekaj manj kot sto grozdov, iz katerih so pridelali okoli 15 litrov vina. »Tega uporabljamo ob protokolarnih priložnostih in degustacijah v vinski kleti pod mežnarijo. Društvo pa vino pridobi še iz Šijančevega vinograda, ki ga ima v najemu in v katerem raste približno 400 trt belih vinskih sort.«

Čolnikova trta je sicer letos v dobri kondiciji, lepo pa uspevata tudi njeni spremljevalki – radgonska ranina in domači kvinton.



OBVESTILO

Občina Benedikt vabi občanke in občane na

ZBOR OBČANOV

- 13. aprila 2023, ob 19. uri, ki bo v Domu kulture v Benediktu.

ČISTILNO AKCIJO

- 15. aprila 2023, od 9. ure dalje. Občanke in občani se zberemo na že znanih mestih po vaseh. Po končani akciji se udeleženci zberemo pri lovskem domu v Benediktu, kjer bo pogostitev.

Vljudno vabljeni!

Župan Občine Benedikt
mag. Milan Repič

Kako mlade motivirati za branje?

Dandanes je eno osrednjih vprašanj v šolah, kako ob poplavi mobilnih telefonov in računalnikov mlade motivirati za branje. Kdor ne zna dobro brati, se težko izobražuje in napreduje.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija

»Naša knjižnica, ki je hkrati knjižnica Osnovne šole Cerkevjak - Vitomarci in splošna krajevna knjižnica v občini Cerkevjak, je bogatejša za več knjig, med katerimi so tudi nove knjige iz zbirke »Lov na pošasti«, po katerih mladi v zadnjem času še posebej radi segajo,« pravi profesorica slovenščine in sociologije na cerkvenjaški osnovni šoli Suzana Logar, ki vodi šolski del knjižnice v Cerkevniku. Učenke in učenci jo lahko obiščejo vsak dan, ko imajo pouk. Ob torkih pa je od 14. do 16. ure v knjižnici v Cerkevniku, ki je enota Knjižnice Lenart, tudi knjižničarka Ana Zorman. Takrat lahko knjižnico obiščejo tudi starši otrok oziroma odrasli. Če knjig, ki bi jih radi brali, ni v fundusu krajevne knjižnice, jim jih prinesejo iz Lenarta. Tako lahko bralke in bralci iz Cerkevnika v najkrajšem času pridejo praktično do vsake knjige, ki jo želijo prebrati.

Po njenih besedah lahko za dvig bralnih navad svojih otrok veliko storijo tudi starši. Razvoju predšolskih otrok koristi, če jim veliko berejo pravljice in druge letom primerne zgodbe, ko začnejo hoditi v šolo, pa jih morajo spodbujati k branju in jim pri tem tudi pomagati. Veliko lahko za bralne navade svojih otrok naredijo tudi z lastnim zgledom.

Kot pravi profesorica Suzana Logar, ki že 19 let vodi šolsko knjižnico, se kljub trudu šolnikov bralne navade učenk in učencev slabšajo. »Učenci od prvega pa nekje do četrtega oziroma petega razreda še več ali manj redno berejo, nato pa vse bolj poredko. Veliko mladostnikov knjigo zamenja z računalnikom, na katerem veliko časa namenijo video igricam in »klepetanju« na družabnih omrežjih.«



Suzana Logar: »Za izboljšanje bralnih navad otrok lahko veliko storijo tudi starši.«

V šoli učenke in učence motivirajo za branje tudi z vključevanjem v program za bralno značko. Letos morajo otroci zanjo med šolskim letom do aprila prebrati pet knjig po lastni izbiri. Doslej jih je to »normo« doseglo okoli 10 odstotkov. Tisti, ki veliko berejo in posledično tudi dobro pišejo, lahko sodelujejo na republiškem tekmovanju za Cankarjevo priznanje.

“

»V šoli si zelo prizadevamo, da bi se učenci dobro naučili brati. Na različne načine jih poskušamo motivirati, da bi čim več brali, saj je branje najpomembnejša večina v procesu izobraževanja. Branje učenkam in učencem omogoča, da se učijo, razvijajo in napredujejo,« pravi profesorica Suzana Logar.

vseh transakcij in opravili 2.300 izposoj knjižničnega gradiva na dom. V tej knjižnici so lani zabeležili 897 obiskov. Knjižnica razpolaga z več kot 10 tisoč knjigami, od tega jih imajo okoli 60 odstotkov v Cerkevniku, 40 odstotkov pa v Vitomarcih.

Sicer pa so po podatkih iz poročila Knjižnice Lenart lani v krajevni knjižnici Cerkevjak izvedli 3.771

S programom »Sožitje« do večje varnosti v prometu

Tomaž Kšela, besedilo
Valerija Toš, fotografija

Občina Cerkevjak in Društvo upokojencev Cerkevjak sta v Domu kulture v Cerkevniku konec februarja pripravila seminar za starejše voznice in voznike v okviru projekta »Sožitje za večjo varnost v cestnem prometu«, ki ga že desetletje izvaja Javna agencija RS za varnost prometa v sodelovanju z Generalno policijsko upravo, Darsom, Zvezo društev upokojencev Slovenije in Rdečim križem Slovenije. Seminar, ki se ga je udeležilo blizu 30 udeleženk in udeležencev, je po besedah predsednika cerkvenjaškega društva upokojencev Feliksa Fekonje lepo uspel, saj so udeleženci osvežili svoje poznavanje pravil cestnega prometa. Predavanje na to temo je izvedel Sebastjan Turk. Zanimivo je bilo tudi predavanje Danila Juršnika iz Policijske postaje Lenart, ki je udeležencem spregovoril o praktičnih izkušnjah policije. Na seminarju so s pomočjo Nataše Kovše z Darsa osvežili tudi znanje o varni vožnji po avtocestah, s pomočjo dr. Majde Zorec



Starši vozniki in voznice so na seminarju osvežili svoje znanje o pravilih v cestnem prometu.

“

30 udeležencev seminarja je osvežilo znanje poznavanja pravil cestnega prometa.

Karlovšek in Rdečega križa iz Lenarta pa o nudenju prve pomoči. Takšni seminarji starejšim voznicam in voznikom omogočajo,

da ohranijo varno mobilnost tudi v tretjem življenjskem obdobju. Sicer pa je v Sloveniji blizu 352 tisoč imetnic in imetnikov vozniških dovoljenj starejših od 61 let, kar predstavlja skoraj 30 odstotkov vseh voznic in voznikov. Ta odstotek se bo v naslednjih letih še povečal, saj se družba pri nas stara.

Občinske subvencije za kmetijstvo in razvoj podeželja

Občina Cerkevjak je objavila javni razpis za kmetijstvo. Za spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja bo občina letos namenila 22 tisoč evrov.

Tomaž Kšela, besedilo
Bojan Firbas, fotografija

V okviru razpisa bo občina sofinancirala posamezne ukrepe za razvoja kmetijstva in podeželja. Vloge lahko oddajo fizične in pravne osebe, ki se ukvarjajo s primarno pridelavo kmetijskih proizvodov oziroma nosilci kmetijskih gospodarstev ali člani kmetijskih gospodinjstev, ki so ali se bodo registrirali za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Prav tako se lahko prijavijo za sredstva registrirana stanovska društva in interesna združenja s področij kmetijstva, gozdarstva in prehrane, ki imajo sedež ali izvajajo programe na območju občine.



Največ sredstev bo občina namenila za pomoč pri posodabljanju kmetijskih gospodarstev (12 tisoč evrov), za urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov (3,5 tisoč evrov) ter za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov (3 tisoč evrov). Za pomoč pri ohranjanju kulturne in naravne dediščine kmetijskih gospodarstev je na voljo 1,5 tisoč evrov, po tisoč evrov pa za pomoč pri izobraževanju in podporo društvom s področja kmetijstva in razvoja podeželja.

Franc in Jelka Korošec

Ljubezen na prvi pogled

Franc in Jelka Korošec, ki sta v aktivni dobi skoraj štiri desetletja živela in delala v Kranju na Gorenjskem, sta se odločila tretje življenjsko obdobje preživeti v Slovenskih goricah. Cerkvenjak je postal njuna ljubezen na prvi pogled.

Tomaž Kšela, besedilo
Osebni arhiv, fotografija



Nekdanja Gorenjca Jelka in Franc Korošec se udeležita skoraj vsake prireditve v Cerkvenjaku.

»Po upokojitvi sva se z ženo odločila, da bova tretje življenjsko obdobje preživela na slovenskem podeželju. Nov dom sva iskala po vsej Sloveniji, na koncu pa sva ga našla v bloku v središču Cerkvenjaka, kjer sva pred enajstimi leti kupila novo pritlično stanovanje z malo zemlje,« pravi inženir elektrotehnike in diplomirani ekonomist Franc Korošec, ki si je pokojnino »prislužil« v kranjski Iskri, ki je takrat po tehnološki razvitosti spadala v svetovni vrh. V sistemu Iskre je bila zaposlena tudi njegova žena.

Kako pa sta se navadila na življenje v osrčju Slovenskih goric? »Preden sva se odločila za nakup novega stanovanja, sva si ogledala več stanovanj in krajev na različnih koncih Slovenije. Cerkvenjak pa je bil že ob prvem obisku najina ljubezen na prvi pogled. Ima vse, kar sva iskala: odcep z avtoceste, vso potrebno komunalno in cestno infrastrukturo, zdravnika, vrtec, šolo, pošto, trgovine in gostinske lokale, čudovite razglede, predvsem pa neokrnjeno naravo in prijazne prebivalce, ki so naju zares lepo sprejeli,« pravi Korošec. Po njegovih besedah sta pri nakupu stanovanja v Cerkvenjaku imela pred očmi tudi bližino priključka na avtocesto, saj njuna hčerka in sin še vedno živita v Kranju.

Franc in Jelka Korošec, ki sta bila že na Gorenjskem planinca, sta takoj po prihodu v Cerkvenjak začela delati pohode po bližnji in daljni okolici. »V enajstih letih sva sama ali z novimi sosedi, znanci in prijatelji prehodila nešteto poti. Na njih sva spoznala veliko

Turističnega društva Cerkvenjak. Verjeli ali ne, Franc Korošec je bil v Kranju sosed nekdanjega župana Jožeta Kranerja, vendar se nista poznala. Spoznala sta se šele v Cerkvenjaku. Kako majhen je svet, kajne? Pred časom pa je Korošec Kranerja zamenjal na položaju

66

Cerkvenjak ima vse, kar sva iskala: odcep z avtoceste, vso potrebno komunalno in cestno infrastrukturo, zdravnika, vrtec, šolo, pošto, trgovine in gostinske lokale, čudovite razglede, predvsem pa neokrnjeno naravo in prijazne prebivalce, ki so naju zares lepo sprejeli.

domačinov, ki so naju prijazno sprejeli in marsikdaj tudi pogostili s kapljico rujnega ali kakšno domačo dobrotu. Danes gričevnati svet osrednjih Slovenskih goric pozna morda bolje kot marsikateri domačin,« pripoveduje Korošec.

Ob preselitvi v Cerkvenjak sta se zakonca Korošec takoj vključila tudi v društveno življenje v kraju in občini, kjer sta zelo aktivna, še zlasti Franc. On aktivno deluje v Društvu upokojencev Cerkvenjak, Čebelarskem društvu Ivan Jurančič in Društvu general Maister, poleg tega pa je tudi član Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina in

koordinatorja programa »Starejši za starejše«, v okviru katerega 8 prostovoljcev iz Društva upokojencev Cerkvenjak obiskuje 240 starejših prebivalcev v občini in jim na ta način pomaga premagovati starostne težave in osamljenost. Je tudi prostovoljni šofer v projektu Prostofer v občini Cerkvenjak.

Zakonca Korošec pravita, da sta imela srečo, da sta našla Cerkvenjak in se vanj preselila. Velja pa tudi obratno, saj sta Cerkvenjaku že veliko dala in mu še dajeta.

»Kolesarka« skozi naselje Čagona bo povečala prometno varnost

Kolesarska povezava skozi Čagono je v 95 odstotkih že urejena. Hitrost po naselju, kjer je že doslej prepovedano »divjati«, bo omejena na 40 kilometrov na uro, kar bo povečalo prometno varnost.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografiji

V okviru urejanja kolesarskih povezav na območju Slovenskih goric v občini Cerkvenjak urejajo kolesarsko povezavo med Cerkvenjakom in Vitomarci prek Čagone. Po besedah direktorja cerkvenjaške občinske uprave mag. Vita Kranerja so dela na tej trasi, ki jo imenujejo »trasa sedem« (T7), končana že v 95 odstotkih.

Pri gradnji kolesarskih poti in urejanju kolesarskih povezav ne gre za občinske projekte, temveč za enoten projekt, ki je mnogo širši in zadeva več občin. Zato kolesarskih povezav ni mogoče speljati tam in tako, kot si kdo želi, temveč je treba imeti pred očmi vse povezave in njihovo privlačnost tako za lokalno prebivalstvo kot za domače in tuje turiste.

Projektanti in drugi strokovnjaki, ki so v sodelovanju z Razvojno agencijo Slovenske gorice in občinami pripravili projektno dokumentacijo, so kolesarsko povezavo med Cerkvenjakom in Vitomarci (gre za 2,5 kilometra) načrtovali prek Čagone, kar je tudi edino razumljivo, saj se ne bi noben turist na kolesu peljal po senčni dolini, če se ima možnost peljati po sončnem slemenu. Tako teče »sedma« trasa po slikovitem in gosto naseljenem »vrhu« Čagone, od koder se bo kolesarjem odpiral čudovit razgled na Pohorje in Kozjak ter daleč na avstrijsko Štajersko proti Gradcu. Kolesarska povezava po slemenu bo prebivalcem Čagone ponudila priložnost za

razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah in domačijah, saj turisti na kolesih radi posegajo po doma izdelanih pridelkih in izdelkih.

Ker ob cesti skozi Čagono samostojne kolesarske poti ni mogoče zgraditi, saj so na številnih odsekih hiše z obeh strani zgrajene preblizu ceste, bodo »sedmo« traso uredili na obstoječem cestišču po sistemu »sharrow«, ki izhaja iz angleške besedice »to share« – deliti. To pomeni, da bo vertikalna in ležeča (talna) signalizacija na cesti skozi Čagono nameščena tako, da bodo cesto enakopravno souporabljali vozniki motornih vozil, kolesarji, pešci in drugi udeleženci v prometu. Hitrost na tej cesti, ki je že danes na nekaterih odsekih zaradi nepreglednosti na željo stanovalcev omejena na 30 kilometrov na uro, bo na drugih odsekih v



Ureditev kolesarske skozi Čagono ne bo upočasnila prometa, saj je bil ta že doslej na željo prebivalcev na več odsekih omejen na 30 kilometrov na uro.

prihodnje omejena na 40 kilometrov na uro, kar bo povečalo varnost v cestnem prometu, še zlasti varnost otrok in starejših pešcev. Ceste po slemenih v Slovenskih goricah, ki praviloma niso širše od 3,5 metra, so že tako v prvi vrsti namenjene za »počasen« lokalni promet oziroma za dovoz stanovalcev do svojih domačij in ne za tranzitni promet. Zanj je na voljo dovolj državnih cest – tudi na relaciji Cerkvenjak–Vitomarci.

»Po pravilih je tako, da samostojne kolesarske poti v okviru projekta ne bodo zgradili tam, kjer je na 50 odstotkih trase zaradi slemenske poselitve ali geografskih značilnosti terena ni mogoče zgraditi,« pravi mag. Kraner. »To je glavni razlog, da samostojna kolesarska pot med Cerkvenjakom in Vitomarci ni bila načrtovana in zgrajena. Kolesarska povezava po obstoječi cesti pa bo povečala varnost prometa skozi Čagono.«

V naslednjem obdobju bodo v okviru omenjenega projekta na območju občine Cerkvenjak urejene tudi kolesarske povezave

Cerkvenjak–Osek (5 kilometrov), Cerkvenjak–Sveti Jurij ob Ščavnici (5,9 kilometra), ter Lenart–Radehova–Spodnja Senarska–Bregova–Cerkvenjak (11,2 kilometra). Na območju občine Cerkvenjak bo okoli 7 kilometrov kolesarskih povezav. Tam, kjer je to mogoče, je načrtovana izgradnja samostojne kolesarske poti. To bodo zgradili ob avtocesti skozi dolino Bregove. V nadaljevanju bodo najprej uredili povezavo kolesarske povezave Čagona–Vitomarci s središčem Cerkvenjaka, nato pa bodo nanjo priključili in uredili »kolesarko« do Oseka, kjer se bo srečala s kolesarsko povezavo Sv. Trojica–Radgona.

Kot pravi mag. Kraner, občine v Podravju, ki jih je okoli 50, razmišljajo naprej za čase, ko bodo »kolesarke« že urejene. S skupnimi močmi nameravajo po zgledu velikih mest urediti kolesarske postaje, na katerih si bodo uporabniki lahko izposodili električna in druga kolesa ter jih po uporabi vrnilo na kolesarsko postajo v kraju, v katerega se bodo z njimi pripeljali. To bo zanimanje za kolesarjenje še povečalo.

Gal Bauman

Uspešen mladi karateist iz Svete Ane

Gal Bauman, 14-letni karateist iz Svete Ane, se je vrnil iz 50. evropskega prvenstva z odličnim 9. mestom.

Mojca Simonič, besedilo
Osebni arhiv, fotografija

Gal Bauman, domačin Svete Ane, karate trenira že 9 let. Njegov trener je Darko Zarič iz Karate kluba Kovinar Maribor. Gal je večkratni zmagovalec šolske lige, prav tako je uspešno zastopal barve Karate kluba Kovinar Maribor in Slovenije na mnogih turnirjih in tekmovanjih po Sloveniji in v tujini, na katerih je do sedaj osvojil že več kot 60 medalj. Je nosilec modrega pasu 2. kyu in se je od 3. do 5. februarja udeležil 50. evropskega kadetskega, mladinskega in U21 prvenstva v karateju v Larnaci – na Cipru.

»V državno reprezentanco sem prišel s trdim in vztrajnim delom na treningih, ki potekajo 4- ali 5-krat na teden po uro in pol,« pove Gal in dodaja, da je postal državni prvak v borbah v kategoriji kadeti – 57 kg. Ker je osvojil največ tekmovalnih točk v svoji kategoriji, si je pridobil mesto na tekmi v Larnaci, kjer je torej potekalo evropsko prvenstvo.

Gal je preživel prijetno potovanje na Ciper, saj je potoval z več tekmovalci in trenerji, hkrati pa je bilo to njegovo prvo potovanje z letalom. Pred samim tekmovanjem so ga tudi stehali – kilaža mu je povzročala kar precej težav, saj je

v zadnjem letu hitro rasel. Pred tekmo je Gal moral shujšati, na kar nima lepih spominov, a čeprav ga je bilo tehtanja strah, je ostal v zahtevanih merilih in tekmoval v kategoriji kadeti – 57 kg.

Gal je imel na Cipru dve tekmi, eno s tekmovalcem iz Bosne, drugo pa s tekmovalcem iz Velike Britanije. »Med tekmo sem imel na sebi določeno barvo ščitnikov za noge, ščitnik za zobe, ščitnik za telo in suspensor. Bil sem zelo živčen, ker sem si želel uspeha, in predvsem, da ne razočaram sebe in drugih, ki mi zaupajo,« mi pove mladi karateist. Gal je prvo tekmo izgubil v zadnji sekundi, kar ga je zelo potrlo, a ker se je njegov nasprotnik uvrstil v finale, je imel še tako imenovani repasaž in tekmovalje proti tekmovalcu iz Velike Britanije, kar mu je omogočilo, da se je uvrstil na odlično 9. mesto.

Uvrstitev na evropsko prvenstvo Gala dodatno motivira ter je zelo hvaležen svojemu trenerju Darku Zariču za dober odnos in navdušenje nad katami in borbami. Čim prej si želi položiti črni pas, njegova želja pa je tudi, da bi osvojil kakšno kolajno na velikih tekmovanjih.



Načrti Športnega društva Sveta Ana v letu 2023

Leta 1974 je bilo pri Sveti Ani ustanovljeno Telesno vzgojno društvo »Partizan«, ki ima danes 110 aktivnih članov in se imenuje Športno društvo Sveta Ana.

Mojca Simonič, besedilo

Člani in članice Športnega društva Sveta Ana delujejo v več sekcijah, in sicer: balinanje, namizni tenis, nogomet – veterani in mladina, košarka, odbojka, badminton in mali nogomet v Lokavcu.

Člani in članice društva se na treningih srečujejo ob različnih dnevih in na različnih lokacijah, od telovadnice, igrišča pri Sveti Ani in v Lokavcu ter vse do mivke pri Baru Bolšec. Dosegajo številne dobre rezultate na domačih in mednarodnih tekmovanjih, kar dokazujejo številni pokali, hkrati pa tudi v domačem kraju organizirajo različne domače in mednarodne turnirje.

Balinarji se dobivajo pri Baru Bolšec in se v pretekli sezoni lahko pohvalijo s prvakinjami – žensko ekipno trojko. Izkazali so se tudi moški, ki so iz 15 turnirjev prinesli kar 9 pokalov.

Ljubitelji namiznega tenisa se dobivajo v telovadnici osnovne šole, kjer po novem poteka tudi prijateljsko tekmovanje (liga REK) med Sveto Ano in Zgornjo Velko.

Nogometaši se rekreirajo v telovadnici in na igrišču z umetno travo, deluje pa tudi sekcija KMN Lokavec, ki je lani v Radgonski ligi odigrala kar 26 tekem.

Košarkarji v sklopu Aninega tedna organizirajo turnir med zaselki in prijateljsko tekmo s precej zabavnimi vložki s člani KD Sveta Ana. Turnir želijo še razširiti in vključiti različna društva.

Odbojkarji so aktivni v lenarški zimski ligi, poleti pa v Beach ligi pri Baru Bolšec.

Najbolj obiskana sekcija je **badminton** s 30 člani, ki ob sredah in petkih poteka v dvorani, udeležuje pa se ga tudi veliko število otrok. Šolo badmintona vodi Borut Kocbek.

Kot pravi Jernej Polanec, predsednik Športnega društva Sveta Ana, so si letos v društvu zastavili obširen program, in poudari, da dobro sodelujejo z novim občinskim vodstvom pri razvoju športne infrastrukture. Nekatere posodobitve in sanacije so že v letošnjem programu. V društvu poudarjajo, da so veseli novih članov, ki se pridružijo na treningih, njihova velika želja pa je, da bi v letošnjem letu v sodelovanju z ostalimi društvi izvedli kolesarjenje po Anini poti.

Sprejem novorojenih otrok pri Sveti Ani

Mojca Simonič, besedilo
Petra Golob, fotografija



Župan Občine Sveta Ana Martin Breznik je v četrtek, 2. marca, pripravil sprejem novorojenih otrok. V preteklem letu, letu 2022, se je v občini Sveta Ana v Slovenskih goricah rodilo 18 otrok, od tega 12 deklet in 6 dečkov. Tokratno povabilo na Sprejem novorojenčkov so prejeli otroci, rojeni v drugi polovici leta. Sprejem so popestrili otroci Mavrične igralnice iz vrtca pri OŠ Sveta Ana. Novorojenčki in starši so prejeli darilni bon za prevzem sadnega drevesa po izbiri v trgovini Agrolit pri Sveti Ani

in 250 evrov denarne pomoči. Župan je navzočim zaželel predvsem družinske sreče in zdravja ter dodal, da rojstvom sledi tudi občina, ki zagotavlja kakovostno vrtčevsko okolje in zunanje igralne površine, skrbi pa tudi za organiziranost šole, kjer strokovni delavci otroke vzgajajo in poučujejo, da bodo v življenju izbirali prave poti. Po uradnem sprejemu je sledilo prijetno druženje s pogostitvijo.

Anovški ponudniki na sejmu Alpe-Adria

Turistično društvo Sveta Ana je, kot že večkrat do zdaj, predstavljalo turistično ponudbo občine Sveta Ana na sejmu turizma, kampinga in karavangina v Ljubljani.

Mojca Simonič, besedilo
Arhiv društva, fotografija

33. sejem turizma, kampinga in karavangina je potekal na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, kjer so se predstavili tudi lokalni ponudniki iz občine Sveta Ana, saj se, kot povedo sami, zavedajo, kaj pomeni promocija za večjo prepoznavnost manjših krajev, kot je Sveta Ana. »Res ste majhni, vendar tako veliki,« je Anovčanom dejala ena izmed obiskovalk sejma. Sodelujoči člani Turističnega društva so občino Sveta Ana predstavljali na dveh stojnicah. Turistično društvo Sveta Ana je predstavljalo vse ponudnike v občini, ki se ukvarjajo s turizmom, in prireditve, ki se jih je moč udeležiti skozi vse leto. Vinarje Svete Ane je predstavljalo Vinogradništvo Šenveter, kjer so obiskovalci lahko degustirali kakovostna anovška vina in izvedeli več o vinogradništvu v krajih Slovenskih goric. Ponudnike kmetij

je predstavljala Ekološka kmetija pri Fridi, kjer se ukvarjajo z vzrejo ovac ter predelavo volne in filca v končne izdelke. Prav te izdelke so lahko obiskovalci sejma preizkusili in kupili. Na sejmu pa je sodelovala tudi Domačija Kapl, ki se je predstavljala s ponudbo oddajanja nastanitvenih možnosti v stari kmečki hiši, brez interneta in televizije. Hkrati so ponujali tudi domače medene izdelke. Na stojnicah, kjer so se predstavljali Anovčani, so obiskovalci lahko poskusili tudi domači črni kruh z zaseko, ocvirkovo pogačo, domače salame, domači med, kakovostna anovška vina in pristno domače žganje. Predsednik Turističnega društva Sveta Ana Feliks Berič je sodelovanje na sejmu ocenil kot zelo uspešno, saj so imeli možnost predstaviti aktivnosti pri Sveti Ani mnogim zainteresiranim obiskovalcem.

Premiera dramske igre Čaj za dve

Mojca Simonič, besedilo
Milan Rajter, fotografija



Dramska skupina KD Sveta Ana je v nedeljo, 5. marca, pri Sveti Ani napolnila kulturno dvorano z uprizoritvijo dramske igre Čaj za dve. Partljičevo komedijo je režirala Marija Šauperl. Tone Partljič v svoji komediji z naslovom Čaj za dve opisuje usodo dveh varovank v domu starejših oziroma – kot dom imenujejo varovanci sami – »v čakalnici smrti«. V tem domu starejših ni prav nič mirno, temveč se odvija zanimivo zaporedje dogodkov: k uglašeni starejši gospe, upokojeni profesionalni gledališki igralki, se zaradi prenatrpanosti prostorov vseli kmetica. Sostanovalki, ki ju označuje karakterna raznolikost, nas popeljeta skozi mnoge šaljive dogodke. Preplet situacijske, karakterne in besedne komike skozi sprva težavno sobivanje dveh stanovalk je ob zanimivem zaključku pripeljal do prijetnega čaja za dve.

»Uporabili smo še vse rezervne stole in dvorano so gledalci napolnili do zadnjega kotička,« nam pove Bernarda Potočnik, predsednica Dramske sekcije KD Sveta Ana in doda: »Obiskovalci so bili čudovito občinstvo, saj so s svojim odzivom na določene situacije pokazali, da jim je igra zanimiva in da ob gledanju uživajo.« Amaterski igralci KD Sveta Ana so vloge odigrali vrhunsko, gledalce pa nasmeljali do solz. »Vsem se še enkrat zahvaljujem za obisk in pozitiven odziv,« dodaja Potočnikova, igralci pa povedo, da so bili med izvedbo sproščeni in so uživali; ob domačem občinstvu so pozabili, da so za igro porabili veliko prostovoljnih ur za učenje besedila, vajo, pripravo scene in vse organizacijske stvari, ki jih priprava dogodkov prinese sama od sebe. »Premiero je obiskal tudi župan Martin Breznik, za kar smo mu zelo hvaležni,« so dodali igralci.



Na stojnico so mimoidoče z glasbo in plesom privabljali tudi člani Folklorne skupine Sveta Ana.

Ljudske pevke ob petnajsti obletnici izdale zgoščenko

Mojca Simonič, besedilo
Milan Rajter, fotografija

V soboto, 18. marca, so pri Sveti Ani petnajst let delovanja slavile Ljudske pevke etnografske skupine Turističnega društva. Petnajsto obletnico delovanja so zaznamovale z izdajo njihove prve zgoščenke.

Ljudske pevke imajo širok repertoar pesmi, večinoma in najraje pa se posvečajo zelo starim ljudskim pesmim, ki jih poznamo skorajda kot zgodbe in jih sestavlja veliko kitic.

Pevke so na svojo obletnico povabile veliko glasbenih prijateljev, ki so jih spoznavale skozi leta udejstvovanja v petju, obletnico pa so popestrili tudi »Ščavniški muzikanti« in plesalci



Otroške folklorne skupine Sveta Ana, ki sta jih spremljala Simon Rajter in Aleksander Šijanec.

Ljudske pevke so zelo ponosne, da so ob obletnici izdale tudi zgoščenko. Na njej lahko

prisluhnemo njihovi himni, več ljubezenskim in domovinskim pesmim, seveda pa tudi kakšni šaljivki.

PGD Sveta Ana potrdilo vodstvo

Mojca Simonič, besedilo in fotografiji

Pri Sveti Ani so v dveh dneh izvedli občna zborna tudi člani PGD Sveta Ana – prvi dan gasilska mladina, drugi dan pa odrasli prostovoljni gasilci.

Člani PGD Sveta Ana so izredno ponosni na veliko število mladih gasilcev. V preteklem letu je enega izmed večjih projektov gasilske mladine predstavljala velika operativna vaja, ki je vključevala žive ljudi in živali. Vaja je bila po obsegu in številu sodelujočih otrok največja med vsemi društvi Gasilske zveze Lenart in je bila uspešno izvedena, saj so rešili prav vse udeležence gasilske vaje – nesreče. Predsednica in vodilna sila mladih gasilcev je Renata Lasecky, ki poudarja, da je hvaležna vsem mentorjem, ki se aktivno vključujejo in si vzamejo čas za organizacijo aktivnosti mladih gasilcev.



Franci Petek, poveljnik Gasilske zveze Slovenije, je pohvalil delovanje PGD Sveta Ana.

Na volilnem občnem zboru članov PGD Sveta Ana so odločili, da bosta društvo tudi naslednjih pet let vodila predsednik Gregor Lasecky in poveljnik Gregor Bauman. Na občnem zboru so zaslužnim gasilkam in gasilcem podelili številna priznanja in pohvale ter predelali leto 2022, v katerem so bili pozvani na kar 32 intervencij,

sodelovali pa so tudi pri do zdaj največjem požaru v Republiki Sloveniji, na Krasu. Na največ intervencij so bili člani PGD Sveta Ana pozvani v mesecu septembru. Poveljnik PGD Sveta Ana je poudaril, da je pri gasilskem delu izrednega pomena dobro izobražena oseba – čestital je vsem, ki so v preteklem letu uspešno opravili razne tečaje, njegova želja pa je, da bi se za dodatna izobraževanja odločalo še več članov.

Občnega zbora se je udeležil tudi poveljnik Gasilske zveze Slovenije Franci Petek, na kar so člani zelo ponosni in si obisk štejejo v čast. Zaslužnim gasilcem so ob tem dogodku podelili številna priznanja in pohvale.



Robert Kukovec

Jurovski gasilci z novim vodstvom in smelimi načrti za prihodnost

Robert Kukovec iz Zgornjega Partinja je vse od sedmega leta starosti del gasilske zgodbe v Prostovoljnem gasilskem društvu Sveti Jurij. Zadnjih petnajst let je opravljal naloge poveljnika društva, pred tem je bil pet let podpoveljnik. Zadnji občni zbor, na katerem so se jurovski gasilci zbrali zadnjo soboto v februarju, je prinesel spremembe – dosednji poveljnik je postal novi predsednik. Robert Kukovec nam je povedal več o praktičnih novostih, ki mu jih prinaša nov naziv, pa tudi o gasilskem podmladku v občini, nabavi novega vozila ter najtežjih preizkušnjah in najlepših nagradah tega zahtevnega, posebnega, a nagrajujočega poklica.

Barbara Ribič, besedilo

Osebni arhiv in Maksimiljan Krautič, fotografiji

Eden prvih spominov, ki jih ima Robert na svoje sodelovanje v gasilskih vrstah, sega daleč nazaj. Kot sedemletni dečki, pionirčki, so se uvrstili na dvodnevno državno tekmovanje v Ribnici. To je bil takrat izjemen dogodek, še v časih, ko avtobusni (gasilski) izleti še niso bili tako vsakdanji, kot so danes. Z nasmehom mi pove, da so sicer osvojili drugo mesto, a so bili diskvalificirani, ker s seboj niso imeli osebnih dokumentov. S posebnim spoštovanjem mi pove o mentorju, zdaj že pokojnem Francu Lorbku, ki je bil v gasilskem domu skorajda doma: »Očitno je res znal delati z nami, mladimi, saj je to zagotovo velik del oziroma razlog, da smo ostali pri gasilcih.«

Sam sicer ni izrazito tekmovalen tip, a se zaveda, koliko tekmovanja pomenijo otrokom. S tem namenom v domačem kraju vsako leto organizirajo gasilsko tekmovanje, ki otroke motivira za vaje in treninge: »Gre za strošek, ne zaslužek. A če v zameno za to dobimo oziroma obdržimo naš podmladek, je seveda vredno,« pokima sam sebi. »Z otroki načeloma ni problema; otroci so, gasilsko delo jih zanima, je pa si zanje treba vzeti čas,« doda Robert.

Prav čas je tisti, ki ga poleg finančnih sredstev zahteva vsak projekt. Prostovoljno gasilsko društvo Sveti

Jurij trenutno sestavlja nekaj manj kot sto aktivnih članov, po uradnih zapisih še kakšna glava več. »Čeprav nas je veliko, so stvari, ki nam jih zaradi prezaposlenosti ne uspe izvesti, kot bi si želeli. Kot mentor, poveljnik ali predsednik imaš takoj ogromno obveznosti. V naši okolici so vsi gasilci prostovoljni, nikjer ni nobenega zaposlenega. Vse, kar delamo, delamo ob svojih službah.«

Lepo število, okrog 115 gasilcev oziroma gasilk s partnerji, je zadnjo soboto v februarju našlo čas za udeležbo na rednem občnem zboru. Ta je bil za našega sogovornika prav poseben, prinesel mu je namreč nov naziv po petnajstih letih se je iz

poveljnika prelevil v predsednika. Povprašam ga, kako dojemamo novo funkcijo in kaj bo zanj sedaj drugače: »V vlogi poveljnika sem se počutil dobro, dolgo sem gradil na tem položaju, zdaj pa je prišel preobrat. Mislim, da to niti ni ravno pogosta praksa, ne poznam v okolici nobenega primera, ko se je zgodilo, da je kdo iz ene vloge prestopil v drugo. Poveljnik ima namreč prek operativne zadeve – izobraževanja, tehniko, taktiko. Predsednik pa je bolj odgovoren za ljudi, društvo, papirologijo. Veliko že vem, na marsikaj se spoznam, tako da se mi posebej učiti ne bo treba nič novega, tudi praktično se mi ne bo kaj dosti spremenilo. Bom pa ob morebitnem

»škripanju« zagotovo uporabil pomoč tistih, ki so to delo opravljali do zdaj. Skrbi me predvsem projekt našega novega gasilskega vozila, ker gre za veliko odgovornost in velik finančni zalogaj.«

Z nabavo novega gasilskega vozila se ukvarjajo že več kot leto in pol, avto naj bi v naš domači kraj prispel 20. maja. Nekaj težav so sicer imeli z nabavo komponent, vendar je zdaj avto v izdelavi in bo po pogodbi končan najkasneje 28. aprila. V društvu stremijo predvsem k dobri izdelavi, tudi če bi to pomenilo kak dan zamika.

Sogovornika pred koncem pogovora

povprašam o najtežjih preizkušnjah, o katerih mi pove: »Po obsežnosti je bila seveda največja akcija lanskoletno gašenje požara na Krasu. Tam so sicer bili trenutki, ko je bilo napeto, se pa niti nismo zavedali situacije, dokler kasneje nismo govorili z domačini. V nekem trenutku smo bili obdani z ognjem. Umakniti se ne bi mogli, tudi če bi se želeli.

Tudi v našem okolju smo v preteklosti reševali večje katastrofe. Večkrat so zagorela gospodarska poslopja, iz katerih je bilo treba reševati živino. Dvakrat smo reševali tudi človeška življenja...« Slišim ga, kako iz stiske pogoltno slino, a brez premora nadaljuje: »Enkrat nam ni uspelo. V tistem trenutku niti ne dojemam, veš pač, kaj moraš narediti. Se pa take slike vtisnejo v spomin in te ne pustijo ravnodušnega, sploh kasneje, ko jih podoživljaš.«

Pomislim, da mora na drugi strani zagotovo obstajati neverjetno lepa plat. Kaj je tisto, kar vsemu skupaj daje pomen, vrednost? »Pomoč nekemu, ki te v tistem trenutku res potrebuje, je zagotovo na prvem mestu. Ker smo prostovoljci, je velik del našega društva tudi druženje. Lepo je pomagati, z veseljem se družimo, posebno zadovoljstvo sta tudi dobrotu in spoštovanje sokrajanov, ki smo ju deležni na vsakem koraku.«



V naši občini so praznovali



90. rojstni dan Marije Gungl iz Zgornjega Partinja

Marija Gungl je na začetku novega leta v krogu svojih najdražjih praznovala 90. rojstni dan. V zakonu s Francem Gunglom se jima je rodilo pet otrok: Marija, Jožica, Stanislava, Branko in Mirko. Z žarom v očeh vedno znova rada pripoveduje, kakšno je bilo življenje v časih in kako sta z možem v slogi in medsebojni pomoči opravljala dela na kmetiji. Življenje ji lepša tudi devet vnukov in trije pravnuki, ki jih ima neizmerno rada. Ob častitljivem jubileju jo je obiskal tudi župan Peter Škrlec in ji ob izročitvi simboličnega darila zaželel še veliko zdravih in srečnih let.



90. rojstni dan Jožefe Satler s Spodnjega Gasteraja

Jožefa Satler je okrogli rojstni dan praznovala v krogu svojih najdražjih. Posebej so ji ga popestrili vnuki Bojan, Mitja, Aleš in David, ki so z njo tudi zaplesali. Babica Pepca, kot ji radi rečejo domači, je še vedno polna energije in elana. Največ navdiha pa ji danes daje pravnuka Anej in Nik. Prvi s svojo pridnostjo, slednji pa z otroško nagajivostjo. Župan Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah Peter Škrlec in predstavniki Društva upokojencev Sveti Jurij v Slovenskih goricah so ji s svojim obiskom in spominskimi darili ta dan naredili še bolj poseben.

Dvorana je pokala po šivih, ljudje so se pozibavali in krikali!

Nina Zorman, besedilo
Maksimiljan Krautič, fotografija

Nedeljsko popoldne v Jurovskem Dolu je napolnilo petje in glasba, ki je prihajala iz harmonik, kitar in violin. Kulturni dom je bila premajhen, da bi sprejel vse obiskovalce, ki so želeli obiskati prireditev Zašpilaj in zakrikaj po domače, ki jo je organizirala Folklorna skupina Jurovčan. Nič zato, obiskovalci so se tudi zunaj pozibavali ob glasbi, ploskali in tu in tam veselo zavriskali. Jurovčani so ponovno dokazali kaj je pravzaprav čar podeželja: da vedo ceniti našo kulturno dediščino, se poveselijo s sosedi in soobčani ob petju, glasbi in – seveda – vriskanju! Prireditev, ki jo je napovedovalka povezovala v pristnem jurovškem narečju in izvalila obilo smeha, je v marsikomu obudila spomin na »točno tak je bilo nekoč«. Na odru se je

zvrstilo devet skupin, njihove ubrano petje in igranje pa je spremljala skupina veselih ljudi, ki so skupaj z Ovtarjem vriskali, peli in se tudi zavrteli ob veliki ilustracija svetega Jurija, ki je zavetnik njihovega kraja in občine. Med obiskovalci so bili le nekaj mesečni dojenčki, do tistih, ki jim je čas nekoliko pobelil lase, a prav vsi so se pozibavali, prepevali in krikali ter na tak način pokazali spoštovanje do stare slovenske tradicije. Pesmi, ki so bile v veliki meri ljudske in so opevale naše običaje ter ljubezen do domovine so prepevali: Ansambel Sladki greh, Ansambel Zadetek, Trio Davida Šerbineka, Ansambel Refren, Veseli Jurovčani, Razigrani fantje, harmonikar Anej Lorber, harmonikarka Patricija Kurnja, Godci mladinske FS



Jurovčan in krikarji – juckarji. Pred dvorano se je vedno bolj razlegal vonj po domači, kmečki južni »krüh, zabo, lük in küklo«, ki so jo organizatorji pripravili v spodnjih prostorih kulturnega doma. Domačini so ponovno dokazali, da se znajo poveselijo in pripraviti prireditev na zavidljivo visokem nivoju, ki se skromno poklanja preteklosti. Ne le da znajo pripraviti odlično prireditev, povezati in navdušiti znajo tako mlade, kot starejše, kar dandanes ni tako enostavno.

Folklorna skupina Jurovčan letos obeležuje jubilejnih 50. let neprekinjenega delovanja. Pod njenim okriljem delujeta dve sekciji – odrasla in mladinska folklorna skupina. Vsa ta leta člani folklorne skupine raziskujejo, predstavljajo in obujajo ljudske običaje, navade in šege domačega kraja, ki jih z ljudskimi pesmimi in plesi pretežno iz Vzhodne Štajerske, predstavljajo v svojih odrskih postavitvah.

Avgusta leta 1990 se je v Jurovskem Dolu odprl gostinski lokal s trgovino. »Oče je imel prej kleparsko in ličarsko delavnico. Tisto poletje sta se z mamo odločila, da bo tudi ona ostala doma, in tako sta odprla bar in trgovino,« pove Nataša Lorenčič. Omenjena dejavnost trgovinice je delovala sedem let, nato so se ob odpiranju velikih marketov odločili za preusmeritev zgolj v gostinske vode. Kako leto ali dve kasneje so se začele porajati prve ideje o razširitvi ponudbe iz pijače tudi na hrano. Leta 2000, po pridobitvi vseh potrebnih dovoljenj, je Natašina mama odprla okrepčevalnico.

Nataša, ki je od desetega leta tako rekoč živela z in za gostinstvo, je po končani osnovni šoli izbrala Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Maribor, kar se ji je takrat zdela logična odločitev. Vmes je našla še posebno veselje do ekonomije in magistrirala na področju bančništva ter financ. Obe področji zdaj že leta uspešno prepleta. »S tem, kjer sem se znašla sedaj, sem zadovoljna. Zelo mi odgovarja kombinacija službe in dela doma. Ne bi mogla pustiti ne enega ne drugega. V službi imam kolektiv, delovne pogoje in bonitete, ki mi odlično odgovarjajo,« pripoveduje Nataša. Že deset let je zaposlena v podjetju, kjer opravlja delo v računovodstvu.

Družina Lorenčič prisluhne tistim, ki potrebujejo pomoč. Številna društva v občini velikodušno podpirajo: tako so donatorji gasilcem za novo gasilsko vozilo, nad točnim pultom pa bogata zbirka pokalov nazorno prikazuje sodelovanje pri športnih igrah med zaselki, ki jih organizira Športno društvo Sveti Jurij. Njihova pomoč se dotakne tudi društev iz drugih občin, kot je na primer Motoristično društvo Perniški asi. Dodatno je Nataša že petnajst let aktivistka pri Občinski organizaciji Rdečega križa Sveti Jurij, vpeta je tudi v delovanje združenja Europa Donna, ki v Sloveniji ozavešča o raku dojk in rakih rodil.

Domače podjetje je uradno prevzela leta 2006 in od takrat lahko sledimo tudi opazni rasti oziroma širitvi. Nataša pove, da trenutno ne razmišljajo o dodatni širitvi: »Za delo je tako ali tako že to več kot dovolj. Sploh zato, ker oba z možem hodiva še v službo. Doma delamo, da vzdržujemo, kar smo ustvarili, in da se nekaj dogaja. Všeč mi je akcija, rada sem med ljudmi. Delo tudi doma, še po službi, mi je prej sprostitelj kot napor. To se pozna tudi med strankami zadovoljne so, ko se jih postreže z nasmeškom.«

Nataša Lorenčič

Prostor, kjer se gostje počutijo kot doma

Domačini se vsakodnevno srečujejo tam, v Zgornjem Partinju, na jutranji kavici in popoldanskih druženjih, gostje od nekoliko dlje pa čez vikend zasedajo dvorano za zaključene družbe, ki sprejme do okrog devetdeset ljudi. Nataša Lorenčič, lastnica Okrepčevalnice pri Ančki, sicer hčerka ustanoviteljev, sedaj skupaj s svojo hčerko razvija okrepčevalnico in sledi trendom v gostinstvu in prehrani. Z velikodušnimi donacijami vsakoletno podpirajo domače športnike, gasilce in ostala društva.

Barbara Ribič, besedilo
Osebni arhiv, fotografiji



In tako so postregli tudi mene. Nasmejana mama Ančka, ki je letos dopolnila 68 let, mi je lično postregla dišečo kavo, med pogovorom pa prišla preverit, ali bi morda želela še kaj. Nataša mi na terasi predstavi tudi svojega 70-letnega očeta, ki z jutranjimi gosti prav tako kramlja ob kavi.

Za nekaj minut najin pogovor prekine Natašina hči, ki hiti po opravkih. Prav skozi ta kratki pogovor hitro spoznam dinamiko družine oziroma okrepčevalnice. Tako kot starši, sta tudi hči in sin polna energije, delovne vneme in poslovni ideje.

Vsak teden sproti se s kolektivom, glede na druge zaposlitve, dogovorijo in sestavijo urnik. Kak teden je bolj naporen, spet drugi nekoliko lažji, prav nikoli pa ni strahu, da bi dela zmanjkalo. Nataša mi skorajda srmežljivo pove o zasedenosti. Ta je »bolj kot ne polna, za letos smo morali nekaj skupinam žal že reči ne. Se pa držimo tega, da skupin nikoli ne mešamo. Tudi če našo dvorano najame manjša skupina, ki je, tehnično gledano, ne napolni, jim nikoli ne dodamo še ene. Kdor prvi pride, prvi melje – kdor prvi rezervira, dobi.«

Pogosto nove stranke postanejo tudi tisti, ki so prvič prišli kot gostje. »Vse se širi od ust do ust. Še nikoli se nam ni bilo treba oglaševati, za trženje nismo porabili niti evra,« previdno in nekoliko zadržano pove Nataša.

V Okrepčevalnici pri Ančki se trudijo, da je vse pristno in prijateljsko, da se gostje počutijo kot doma. Ker so okrepčevalnica, ne gostilna, nimajo vsakodnevne ponudbe hrane, kjer bi se gostje lahko mimogrede ustavili na kosilu ali malici. V glavnem delajo čez vikende za večje skupine, se pa da vedno kaj dogovoriti; vse ob predhodnem naročilu, saj je njihovo glavno vodilo, da mora biti hrana sveža in pripravljena tik preden se postreže.

Njihova prednost je, da omogočajo postrežbo sadja, peciva in tort ter vina, ki si jih prinese gost sam. Seveda pa na željo gosta za vse to z veseljem poskrbijo tudi sami. Otroci se lahko razigravo na zunanjih igralih, mimo katerih ne pelje nobena cesta, tako da lahko starši med tem časom brezskrbno uživajo.

Lokacija na podeželju ima svoje prednosti, Nataša pa ob zaključku pogovora izpostavi še slabost, ki jo je tudi sicer večkrat mogoče slišati med občani Svetega Jurija v Slovenskih goricah. Občina se po besedah prebivalcev premalo zaveda pomena ponudnikov in dogajanja zunaj centra Jurovskega Dola.

Mitja Kmetec

Kaj pomeni biti uspešen športnik z dosežki v športnem ribolovu?

Športni ribolov je na žalost silno nespoštovana disciplina

Nataša Bauman, besedilo
Osebni arhiv, fotografiji

Ribištvo je v bistvu zelo pomembna panoga, ki bi prek društev, zvez, ribičev in drugih sodelavcev, ki se ukvarjajo s tem področjem, lahko ali bi celo morala soustvarjati in sodelovati pri odločitvah v zvezi z okoljem, na področjih, ko gre za floro in favno ipd., ker poseduje zelo pomembna znanja, zlasti pa izkušnje, ki so neposredno povezane s temi področji. S »pravim« ribolovom se ukvarja Trojičan Mitja Kmetec, ki se lahko pohvali z veličastnim nazivom svetovnega podprvaka, a ostaja zelo skromen, čeprav skozi pogovor odkriva izjemno široko paleto znanj, izkušenj, mnoge ure treninga, veliko vztrajnosti in truda, potrpežljivosti, strpnosti in ljubezni do narave. Vse povzema zelo umirjeno in sproščeno. Mitja je s svojo življenjsko dejavnostjo združil poklic, šport in hobi, tako da ima ob ribištvu še svojo ribiško trgovino. Z ribolovom se ukvarja od tretjega leta starosti, ko je z mamom hodil k jezeru in z »rajco« lovil ribe. Kasneje se je v šoli priključil h krožku, ki ga je vodil takratni učitelj in ravnatelj Ljubo Kšela. Prek krožka so mladi ribiči začeli tekmovali v ribiški družini in potem se je Mitja začel udeleževati državnih prvenstev, kjer je dosegal kar dobre rezultate. Zato je tudi ostal v tem »poslu« in se lahko pohvali z dejstvom, da lovi ribe že 37 let in 27 let tekmuje. Za sabo ima že več kot dvajset svetovnih prvenstev in s tem povezanega veliko dela.

Mitja, kam vas lahko umestimo, če se pogovarjate o športnem ribolovu?

V ribolovu obstaja neke vrste »ranging lista«, na kateri sva že nekaj časa dva uvrščena med dvajset najboljših na svetu. Ta »ranging lista« se dela skozi pet let, vsako leto imamo eno evropsko in eno svetovno prvenstvo, iz katerih se potem črpajo rezultati. Ribolov je kot atletika, ki ima prav tako ogromno panog. Tako je tudi pri ribolovu, kjer imamo plovčkanje (to je še vedno kraljeva disciplina), muharjenje, krapolov, feder disciplino (talni ribolov) in vijačenje. V Sloveniji imamo trenutno državno ligo kraparjev, letos se bo prvič ustanovil feder in seveda so tu še muharji, ki pa bolj zajemajo drugi del Slovenije. Ta del Slovenije se ukvarja s krapolovom, plovcem in fedrom. Najbolj ponosen sem na svoj zadnji pokal iz lanskega leta, ki je prvi in bojim se, da tudi zadnji, ki mi je prinesel naziv svetovnega podprvaka v posamični konkurenci, ekipno pa smo dosegli četrto mesto, kar je prav tako lep rezultat za Slovenijo.

Kako je z rekreativnim ribištvom?

V bistvu je to dodatna dejavnost, ki jo lahko ponudijo kraji, ki imajo takšne in drugačne vode, saj so tisti, ki radi kampirajo, lahko ob vodi, kjer je zagotovo lepše, ob tem pa vržejo dve palici v vodo, ju nastavijo na signalizator, da zapiska, ko se kaj ulovi. Medtem si lahko pripravijo kaj na žaru, ženske rade preberejo kakšno knjigo, gredo na sprehod, otroci se lahko igrajo. To je gotovo še bolj polno preživetje prosti čas, ki ga ne gre zanemarjati. Za takšen rekreativni ribolov priporočam lovljenje na feder, ker je to najcenejša in najenostavnejša oblika ribolova.

Kako pa se tekmovalni ribolov razlikuje od rekreativnega?

Prva razlika pri tekmovalnem ribolovu je že oprema, ki je imamo ogromno. Vesel sem, da na primer v Trojici vsako leto organiziramo državno prvenstvo, ekipno in posamezno. Za to nam izredno dobro služi trasa ob jezeru, ki tekmovalcem ponuja dokaj izenačene možnosti ulova in daje torej enaka tekmovalna izhodišča, kar je za tekmovalce zelo dobro in pomembno. Ekipno prvenstvo pomeni, da šteje vsaka reprezentanca pet članov in potem vsak lovi z enim iz vsake države. Lani je bilo na primer na Hrvaškem triinšestdeset držav, po navadi nas je okoli štirideset. V plovčkanju je na primer več podkategorij, kar pomeni, da je mogoče loviti s štekem (13 metrov dolge palice), z mečem, s katerim se lovi na 50–60 metrov, z zelenko je možno loviti na kratko palico male ribice. Za to je potrebnih ogromno priprav, usvojiti je treba veliko tehnik. Ko gremo na primer na svetovno prvenstvo, gredo boljše reprezentance na kraj tekmovalja že teden ali dva prej, spoznavajo vodo, delajo taktiko ipd., kar je tudi bistveno. Najprej je namreč treba vodo spoznati, ugotoviti, kaj prijema, kakšna vaba ipd. Imamo na primer deset vrst črvov. Ulov je odvisen od vabe, od vrste trnka, laksa, globine vode in vremena, od tega, kakšna hrana, koliko hrane, koliko črvov, kdaj hraniti, kakšno kepo narediti (trdo, mehko) itn. Za to, da v svetu prideš v vrh, se razvijaš deset, dvajset let. To se ne zgodi kar čez noč. Zato ni iz trte izvito reklo, da je v pravega ribiča mogoče dozoreti šele pri štiridesetih. No, jaz sem jih

dopolnil toliko, torej bi se že moralo kje poznati (smeh).

Koliko treninga je potrebnega za udeležbo na tekmovanju?

To je odvisno od tehnike ribolova. Ribič mora ugotoviti najboljšo taktiko v določenem času. Na primer v Trojici se eno leto na tekmovanju lovi samo na štek, drugo leto samo na meč, tretje leto se lovi samo manjše ribe. To pomeni, da je potrebnega čim več treninga za to, da je mogoče »naštudirati« vse mogoče dejavnike, ki lahko vplivajo na obnašanje rib v danem trenutku. Na tekmah je po navadi tako, da so od ponedeljka do petka treningi, v soboto in nedeljo pa je tekma, tako da potem ribič v dveh dneh doseže svoj rezultat s seštevkom teže rib. Seveda je v zvezi s tem veliko predpisov, ki jih je treba upoštevati. Tu je res treba vložiti veliko dela. To pomeni, da ob šestih zjutraj vstanemo, nekaj malega pojedemo ali pa še to ne, si pripravimo hrano in vabe, gremo na traso, se tri ure pripravljamo. To pomeni, da delamo naveze, pripravijo se hrana, razdelijo se vabe, vabe je treba vzdrževati itd. Nekje od desetih do šestih zvečer pa je trening. To pomeni, da se cel dan lovi, popoldne se še kaj naveže, se pripravi za naslednji dan, pozno zvečer ležemo k počitku in naslednji dan spet znova. Največja težava pri tem je, da je treninge, ki so časovno velik zalogaj, težko uskladiti z ostalimi obveznostmi.

Znanje je možno izboljšati s treningi in še s čim?

Vedno povem, da smo se ogromno naučili od starejših ribičev. Za vse

lovorike, ki jih sedaj pobiramo, so zaslužni tudi bivši tekmovalci, ribiči, ki so se že upokojili, nekateri so tudi že odnehali, ker so prestari. Vsi ti so nam predali veliko znanja.

Zmeraj, ko imam priložnost opazovati ribiče, se čudim njihovi potrpežljivosti, vztrajnosti in popolni umirjenosti. Skozi pogovor z vami ugotavljam, da to niti ni tako dolgočasna in enolična dejavnost, temveč je prej vse kaj drugega.

To je lahko zelo aktiven in zanimiv šport, ki ves čas zahteva določeno akcijo. Dobrodošlo je, če se v ribolov vključijo otroci, pa tudi ženske. Škoda je, da ni več pravega časa za to, da bi ponovno začeli z izvajanjem ribiškega krožka, s čimer bi privabili k dejavnosti v naravi otroke in jih s tem »odlepili« od računalnikov. Menim, da bi morale na tem področju več narediti ribiške družine. Na primer, če se vrnem petindvajset let nazaj, skoraj trideset, je bilo iz Osnovne šole Sveta Trojica po trideset otrok, ki so prihajali na ribolov.

Kakšen je občutek, ko ulovite ribo?

Pri ribolovu je najpomembnejše to, da veš, zakaj si ribo ujel, in veš, da si vse naredil prav. To, da ribo ujameš, ni naključje. Recimo, ko ribiču uspe ulov kapitalne ribe, je seveda ulova zelo vesel, četudi se mu je posrečil, a pri tem je najbolj bistveno, da je ribiču jasno, kaj je bila tista merodajna akcija, zaradi katere je ribo dobil. Velika razlika je namreč, če grem načrtno čakati krapa v Trojici

in ga dobim, kot pa če ga dobim po naključju.

Kje je po vašem mnenju ribolov bolj cenjen?

V Italiji, Franciji, Angliji, Belgiji in na Madžarskem je ribolov bistveno bolj cenjen. V Sloveniji temu, da ribolov ni tako cenjen, precej botruje zakonodaja, ki je precej skregana z vsako logiko.

Ribiči ste sicer lovci, a ste do živali silno sočutni in skrbni.

Ko nek živalski svet tako dobro poznaš, se zagotovo v tem odnosu razvije ena posebna vrsta spoštovanja in skrbi do živali. Ne le do rib, temveč tudi do drugih živali. Na primer, če gre za ulov večje, kapitalne ribe, je treba imeti posebno posteljo, ki je na določenih vodah že obvezna, da sploh lahko loviš. Riba je treba dati z mrežo na posteljo, da se ji nič ne more zgoditi, da se ne poškoduje. Vsa postelja je namočena, da je riba v bistvu v vodi. Tako se naredi fotografija in riba se ponovno vrne nazaj v vodo. Riba sicer ne čuti tako intenzivno kot človek, a se seveda strinjam s tem, da jih nikakor ne smemo mučiti. Če pa je bila riba ulovljena za obrok, jo poskusimo čim bolj humano ubiti in jo damo na hladno, nato si jo pripravimo za obrok. Veste, ni prav, da bi na ribištvu gledali kot na uničevanje in škodljivo delo, nanj je treba gledati kot na panogo, ki je v današnjem svetu, v katerega je človek tako močno posegel, da se ne more več uravnati sam, zelo pomembna in potrebna, kajti brez tako imenovanega nadzora se lahko ribe razmnožijo do te mere, da postanejo nevarne, bodisi drugim živalim bodisi same sebi. V tej zvezi rad povem primer, ko smo se pred leti hodili kopat na Schwarzsee v Avstrijo, kjer je ribolov v glavnem prepovedan (samo na enem delu je dovoljeno nekaj malega loviti). Tam so kleni, ki so najbolj plašne rečne ribe, ki so se zaradi prepovedi ribolova razmnožili do te mere, da niso imeli več dovolj hrane za preživetje. To sem ugotovil, ko sem metal racam kruh, ker so mi, čeprav so to silno plašne ribe, prišle tako blizu, da sem lahko šel v vodo in jih hranil z roko, ker so bile tako zelo lačne. In ko nisem imel več hrane, sem jim vrgel bananin olupek, ki so ga tako dolgo lizale, da od njega ni ostalo nič. Vidite, to je res hudo mučenje. V takšnih primerih mora človek resnično poseči vmes zelo premišljeno in vzpostavljati ravnovesje. Zato dejavnosti Društva za zaščito ptic ne razumem, ker v Sloveniji ne poznam in še nisem slišal za koga, ki ne bi maral ptic, vse ostalo uravnavanje pa je nujno potrebno za zaščito tudi drugih živali in rastlin.

Kako pa je s sponzorstvom v športnem ribolovu?

Res je, to je drag šport. Na primer, če želi imeti reprezentanca vse tako, kot je treba, porabi ribič samo za vabe 3000 evrov, za hrano je potrebnih 1000 evrov, potem so tu še nočitve, prevozi ipd., kar nanese veliko denarja. Tako da reprezentanca, ki želi iti kakovostno na svetovno prvenstvo, potrebuje od 10.000 do 15.000 evrov. So pa tudi svetovna prvenstva, kjer je potrošnja manjša. Sponzorjev je zelo malo.

Podpis pogodbe za nadaljevanje in dokončanje gradnje kolesarskih poti v občini Sveta Trojica

Teja Logar, besedilo
Nataša Bauman, fotografija

24. februarja je v avli Kulturnega doma Sveta Trojica potekal podpis gradbene pogodbe za nadaljevanje in dokončanje gradnje kolesarskih poti v občini Sveta Trojica, na delu trase T5, ki poteka skozi naselja Zgornji Porčič, Sveta Trojica, Zgornje Verjane in Osek. Dogodka so se udeležili predstavniki Občine Sveta Trojica in podjetja Pomgrad, d. d., iz Murske Sobote. Župan Občine Sveta Trojica v Slovenskih goricah David Klobasa je predstavil vsebino trase Lenart–Cerkvenjak–Trnovska vas, ki spada v območje trojiške občine, pri čemer je izpostavil, da izvedba kolesarskih poti po naseljih v občini pomeni več kot le izgradnjo kolesarke, saj se s tem projektom v dolžini okvirno 3,8 km celovito ureja območje cestnega sveta. Hkrati se z izgradnjo kolesarskih poti urejajo brežine s podpornimi konstrukcijami, štirje mostovi, odvodnjavanje,

cestna razsvetljava in oprema ceste z vertikalno in horizontalno signalizacijo. Vrednost zgoraj naštetih del znaša okoli 700.000 evrov. Izvedba celotnega projekta s podpisano gradbeno pogodbo znaša nekaj več kot 1,4 milijona evrov.

Izvedba gradnje skupaj z ostalimi stroški projekta bo vredna skoraj 1,5 milijona evrov in bo sofinancirana s strani Republike Slovenije in Evropske unije iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Strošek občine bo znašal okoli 560.000 evrov. Izvajalec Pomgrad, d. d., je bil izbran kot najugodnejši ponudnik na podlagi izvedenega postopka naročila male vrednosti v skladu z Zakonom o javnem naročanju. Namen izgradnje kolesarske povezave s to gradbeno pogodbo je zagotavljanje trajnostne mobilnosti v območju občine in v navezavi s sosednjimi občinami Lenart, Cerkvenjak in



Trnovska vas na način, da bo zagotovljena zveznost kolesarskih poti. Kolesarjenje bo tako postalo varnejše za vse uporabnike prometnih površin. Trasa T5 se bo navezovala na projekt »Sanacija plazu in ureditev krožišča v naselju Sv. Trojica v Slov. goricah«, ki je prav tako kot kolesarske povezave na območju ORP Slovenske gorice izredno pomemben projekt za naš kraj.

Župan Občine Sveta Trojica v Slovenskih goricah David Klobasa je izjavil: »Z umestitvijo kolesarskih poti v našo občino zagotavljamo trajnostno mobilnost, s čimer pomembno prispevamo h kakovostnemu bivanju naših občanov in tudi k razvoju turizma v naši občini ter širše v Slovenskih goricah.«

Svež veter v PGD Osek

Nataša Bauman, besedilo
Arhiv društva, fotografija



Člani društva PGD Osek so se 13. marca zbrali na 74. rednem občnem zboru, kjer so zaradi volilnega leta izpeljali nekaj sprememb na nivoju funkcijskega zastopanja društva. Dosedanja ekipa na odgovornih položajih je vestno in dobro opravljala svoje delo in prav tako vestno in odgovorno svoje naloge predala novim članom. Pomembne funkcije prejšnjih predstavnikov (predsednik:

Srečko Postrak, poveljnik: Stanislav Šilak) so prevzeli novi. Predsednik je tako postal Aleš Škrobar, poveljnik Žani Šilak, podpredsednik Franc Marajh, podpoveljnik Danijel Ploj, tajnik Aleks Zelenik, blagajnik Irena Pirš in referent za mladino Kristijan Emeršič.

Na občnem zboru, ki je nekakšen povzetek dela, opravljenih dejavnosti in dosežkov, so na podlagi poročil vodstva ugotovili, da so bili

uspešni. V letu 2022 so opravili osem intervencij (dva požara v stanovanjskih stavbah, tehnična in druga pomoč, pomoč pri ogrožanju ljudi s strani živali, požari v naravi). S sedmimi gasilci so se trikrat udeležili pomoči pri gašenju največjega požara v Sloveniji, na Krasu. Gasilska mladina, ki šteje kar 24 članov, se je redno udeleževala vaj in tekmovanj, na katerih so dosegali vrhunske rezultate.

Novoizvoljeni odbor s predsednikom Alešem Škrobarjem na čelu je že zastavil nov načrt dela za leto 2023. V letošnji načrt spadajo ureditev gasilske cisterne, nabava manjkajoče gasilske opreme (termokamera in izpihovalet dima ali dimovlek) in zaščitnih oblek, poudarek bo na

izobraževanju in usposabljanju, poskrbeli bodo tudi za sanacijo garaže, obnovo osvetlitve, garderobne omarice in ureditev kletnih prostorov. Njihov osnovni cilj je prav tako vključevanje mladine v ustroje in delo društva. Poleg navedenega pa bo gasilsko društvo poskrbelo za tradicionalno izvajanje prireditev, kot so Košnja (ki bo v Oseku zaživela v posodobljeni obliki), postavitve majskega drevesa in kresovanje, prireditev ob materinskem prazniku ipd.

Občni zbor so zaključili s svečano podelitvijo zahval in priznanj vsem gasilcem in gasilkam, ki so se izobraževali, napredovali ali kako drugače pripomogli k razvoju društva.

Obrezovanje potomke Stare trte

Nataša Bauman, besedilo
Lokalec, fotografija

Društvo vinogradnikov Sveta Trojica v Slovenskih goricah je 9. marca izpeljalo obrezovanje potomke Stare trte, ki raste na samostanskem dvorišču. V upanju, da bo bogato obrodila in se bomo lahko vsi veselili pridelka, so skrbni vinogradniki poskrbeli za pravilen rez trte.



Stela Sofia z novo pesmijo

Nataša Bauman, besedilo
Osebni arhiv, fotografija

Trojičanka Stela Tavželj s svojimi sedemnajstimi leti nadaljuje začeto glasbeno kariero. Najbolj odmevno smo jo nazadnje videvali lani maja na televizijskih odrih, ko se je potegovala za to, da bi barve Slovenije zastopala na Evroviziji. Pred kratkim je izšla njena nova pesem, o kateri pravi: »Moja zadnja pesem s spotom nosi naslov Kupka in je izšla letos februarja. Besedilo pesmi je ljubezensko. Zame je ljubezenska tema večna in je nekaj, v čemer se



lahko vsak najde. Nastala je v sodelovanju z Žanom Serčičem in je ena od preostalih osmih na mojem albumu.« Pojasnjuje tudi, zakaj spet ljubezenska pesem: »Zdi se mi, da se v ljubezenskih pesmih najlažje najdemo (vsaj jaz se) in skozi pesmi morda lažje povemo kaj osebnega, izrazimo svoja čustva. V končni fazi ljubezen poganja ves svet, ves planet, vsa življenja. Le premalo se tega zavedamo.«

KOTIČEK ZA

humor

Za ohranjanje zdravja in dobro telesno kondicijo doktor Emeršič priporoča: »Kozarec humorja in eno jabolko na dan!«

V ambulanti.

DOKTOR: Dober dan, gospa Kupka. Kako ste? Kaj vas muči?

KUPKA: Joj, gospod doktor, mislim, da imam alergijo.

DOKTOR: Spet? A niste zadnjič navdušeno pripovedovali, da nama je uspelo odpraviti alergijo na cvetni prah?

KUPKA: Že, že. Zdaj imam druge vrste alergijo. Prepričana sem, da sem alergična na sladkarije.

DOKTOR: Res? Kakšna pa je reakcija po zaužitju?

KUPKA: Silovito zatečem v trebuh in zadnjico.

Nataša Bauman



Utrinki pustnega rajanja v Slovenskih goricah



Foto: Maksimiljan Krautič

30. lenarškega fašanka se je na pustno soboto udeležilo več kot 1500 udeležencev.



Foto: Aleks Jovanovič

Na pustni torek si je skoraj 400 otrok Vrtca in Osnovne šole Benedikt naredilo pustne maske in odpravilo po kraju.



Foto: Tomaž Kšela

Cerkvenjačani so dali čar pustnemu času, v katerem so se ljudje od nekdaj družili, obiskovali in veselili prihoda pomladi.



Foto: arhiv občine

Tudi najmlajše pustne maske so se s kurenti sprehodile po Sveti Ani.



Foto: Alenka Fink

Na pustni torek so maškare iz vrtca in osnovne šole skupaj s skupino Smrkci obiskali župana in občinsko upravo.



Foto: Lilijana Kurnik

Pustno povorko pri Sv. Trojici so pripravili učenci osnovne šole in vrtca, priključili so se jim člani nogometnega kluba.

Načrt programa KTD Selce za 2023 je zelo obširen in bogat

Karin Petko, besedilo

Člani KTD Selce so se sestali na občnem zboru v dvorani Kulturnega doma Selce. Občni zbor so začeli s kratkim kulturnim programom, ki so ga izvedli ljudski pevci društva.

Člane je pozdravila predsednica društva Karin Petko, ki se je hkrati zahvalila vsem članom za udeležbo, vsem aktivnim članom pa za zelo uspešno sodelovanje skozi vse leto. Vsem prisotnim je namenila še nekaj spodbudnih besed z željo, da se še vnaprej ohranita medsebojno povezovanje in uspešno delo. Izrazila pa je tudi zadovoljstvo za dobro in uspešno sodelovanje z Občino Lenart, društvu in Osnovno šolo Voličina. Občini Lenart je izrekla tudi zahvalo za razumevanje in pomoč pri odpravljanju težav ob zamakanju prostorov.

V nadaljevanju je bilo podano finančno poročilo in poročilo o realizaciji programa društva za leto 2022. Ugotovili so, da delujejo pozitivno in da so lanski načrt v celoti uresničili. Vodja sekcije pevcev ljudskega petja Olga Ornik je povedala, da so v minulem letu pridobili novega člana ter izvedli veliko nastopov v domačem in drugih krajih. Vodja starejše dramske sekcije Nada Zaverski je z veseljem povedala, da so v lanskem letu izvedli veliko nastopov z igro in skeči. Omenila je tudi, da je njihova igralka Suzana Vogrin prejela Linhartovo priznanje za najboljšo stransko žensko vlogo. Pridobili so tudi nove člane skupine in začeli z vajami za novo igro. Iz poročila vodje mladinske dramske skupine Karin Petko je bilo razvidno, da so bili vse leto zelo aktivni, saj so s skeči sodelovali na mnogih prireditvah. Prav tako so pridobili nove člane in nadgrajevali svoje znanje o dramski igri. V letu 2022 je bila uspešno izvedena tudi prireditev ob predstavitvi knjige Smeh pod domačim odrom avtorice Julijane Bračič, ki je z izdajo knjige

spomnila na pomen ljubiteljske kulture in domačega narečja.

Načrt za leto 2023 je zelo obširen in bogat. V sodelovanju z Občino Lenart bodo iskali rešitev za ureditev prostorov v zaodrju, saj se ti prostori že nekaj let uporabljajo za potrebe kolesarjev. Želijo si rešitve, da bi bili zadovoljni vsi. Dopolniti nameravajo tudi opremo za ozvočenje in odsko osvetlitev. Vse tri sekcije bodo še naprej pripravljale prireditve in z njimi kulturno bogatile in razveseljevale ljudi. Obe dramski skupini pripravljata nove predstave. Prvo predstavo starejše dramske skupine, veseloigra Pozitivke, so odigrali 11. in 12. marca v Kulturnem domu Selce. Prav tako v letošnjem letu načrtujejo strokovno ekskurzijo. Vse tri sekcije bodo, kot že doslej, s svojimi nastopi gostovale po raznih krajih Slovenije in se tako povezovale z drugimi društvu ter jim predstavljale naš lep kraj, občino in naše narečje.

“

Pridobili so nove člane skupine in začeli z vajami za novo igro.

Podeljena so bila tudi priznanja – zahvale za zelo dobro večletno sodelovanje, ki sta jo prejela Mesarija Bauman in Radio Slovenske gorice.

Pred zaključkom uradnega dela občnega zbora je vsem članom društva spodbudne besede namenil tudi ravnatelj Osnovne šole Voličina Anton Goznik. Sledila je sproščena razprava s prijetnim druženjem.

V marcu beremo v barvah pomladi!

Aleksandra Papež, besedilo in fotografija



V naših prostorih razstavljajo učenci Osnovne šole Sveta Trojica

Jaz pa grem na zeleno trav'co, trgat rož'ce za mojo mam'co ... babico, sosedo, učiteljico, knjižničarko, teto, pa še kakšno za očete, dedke in še bi lahko naštevali, komu bi z veseljem natrgali pisan šopek pomladnega cvetja. Knjižničarke ob tem posebej rade ponudimo še branje v odtenkih zelene, rumene, rožnate.

Marec je mesec žensk in je tudi mesec poezije, saj 21. marca obeležujemo dan poezije, je pa malo tudi mesec moških. In ker sta nas knjižničarke ob dnevu žena s svetlico presenetila župan Občine Lenart in ekipa ŠKSG, smo tudi me ob dnevu mučenikov presenetile župana in naše uporabnike, ki so nas tistega dne obiskali. Malo za šalo, malo pa zares, hkrati pa gre tudi za lepo gesto, ki polepša dan!

Prav ob posebnih dnevih in prebujajoči se naravi pa se porajajo najrazličnejša občutja – veseli smo, da so nas šole v naši knjižnični mreži in Zveza prijateljev mladine Slovenske gorice povabili k sodelovanju na

medobčinskem otroškem parlamentu, ki že 21 let poteka na našem območju, 33 let pa v okviru Zveze prijateljev mladine Slovenije. Predstavili smo gradivo na temo Duševnega zdravja otrok in mladih, ki jo bodo osnovnošolci obravnavali naslednji dve leti. Pripravili smo tudi obsežnejši priporočilni seznam – z veseljem vam ga posredujemo, če bi to želeli.

Na naše likovno povabilo Jaz rišem veselje! so se ob 550. obletnici rojstva astronoma Nikolaja Kopernika odzvali tudi učenci 5. razreda Osnovne šole Sveta Trojica, ki likovne izdelke na temo vesolja v naših prostorih razstavljajo med 15. marcem in 15. aprilom. Njihova mentorica je Metka Beber. Pridružili so se jim še učenci drugega razreda, ki so prav tako likovno ustvarjali na temo vesolja. Njihova mentorica je Marta Jemenšek. Na mladinskem oddelku pa na temo pomladi razstavlja ljubiteljska ustvarjalica Antonija Pavalec. Vabljeni k ogledu!

Mladi »Brez Filtra pubeci« skozi pogovor poslušalcem prenašajo ideje, ki dajo misliti

Barbara Ribič, besedilo
Osebni arhiv, fotografija



Tomaž Ornik, Miha Krajnc in Martin Tirš prihajajo iz Lenarta oziroma Voličine in so mladi ustvarjalci Podcasta Brez Filtra. Podcast je v osnovi zvočni format, pri katerem gre za dialog dveh ali več oseb. Tomža, Krajnc in Mato, kot se kličejo med seboj, skozi pogovor z zanimivimi gosti nudijo vpogled v različna življenja in poslušalcem prenašajo poglede in ideje, ki dajo misliti. Govorijo o vsem – od kulture, mladostniškega življenja do kariere in podjetništva. Med drugim so se »Brez Filtra pubeci«, kot se radi podpišejo pod svoje objave, pogovarjali z Emkejcem, Andrejem P. Škrabo, Žanom Serčičem in Majo Voje.

Kdo ste in kako ste našli drug drugega?

Smo trije pubeci, ki smo se enkrat poleti znašli na istem lenarškem košarkaškem igrišču. Od takrat naprej nas združuje podobno mišljenje, zabava in Tomžejeva klet. Smo študenti. Tomža in Krajnc veliko časa preživita za ekrani, saj se ukvarjata s programiranjem in digitalnim marketingom. Mato pa svoje življenje posveča športu in študiju na Fakulteti za šport v Ljubljani.

Kako ste pridobivali znanje, potrebno za pripravo podcasta? Kako imate razdeljeno delo?

Kot smo omenili prej, še študiramo, smo pa vsi trije obiskovali III. gimnazijo Maribor. Veščine, ki jih

potrebujemo za snemanje takšnih vsebin, smo pridobili s pomočjo interneta in prakse. Na srečo živimo v dobi, v kateri informacijska tehnologija omogoča dostop do vseh potrebnih informacij, ki jih posameznik potrebuje ob ustvarjanju.

Delo si razdelimo. Tomaž uredi zvočni posnetek in oblikuje sličico za YouTube. Mato je obiskoval tečaj za video montažo, zato on združi zvok z video posnetkom in podcast »zmontira«. Krajnc pa poskrbi, da zraven celotnega podcasta izidejo tudi krajši odseki, in pripravi besedila, ki spremljajo objave na različnih platformah. Gledalci oziroma poslušalci nas lahko spremljajo na YouTubeu, Facebooku in Instagramu.

Glede na to, da ste res mladi in samostojno ustvarjate, kaj so največji izzivi, s katerimi ste se ali pa se še soočate?

Projekt, kot je ta, zahteva kar velik finančni vložek, kar pa ne sovpada z našo študentsko denarnico. Ob tem imamo večsah težave z doslednostjo, saj zaradi študija živimo v različnih mestih, vsak pa dodatno dela še na svojih projektih.

Kako je okolica sprejela vaše ustvarjanje?

Družina in prijatelji so projekt podprli in nas spodbujajo. So naši zvesti poslušalci.

Je v Sloveniji (kot neangleško govoreči državi) zaradi manjšega potencialnega občinstva morda težje uspeti na platformah, kot je YouTube, ali je majhnost države prednost, ker seveda pomeni manj ustvarjalcev?

Ustvarjanje v Sloveniji ima svoje prednosti in slabosti. Vsekakor je dobro, da je trg majhen, saj manj ljudi ustvarja vsebine, kar pomeni, da ni veliko konkurence. Po drugi strani pa je majhnost trga negativna stvar, saj svoje vsebine zelo težko monetiziraš. Od ustvarjanja vsebin v Sloveniji lahko živijo le največji. S tem se ne ukvarjamo, temveč poskušamo vztrajati in delati to, kar nas veseli.

Na katere goste ste še posebej ponosni? Kdo vas je med pogovorom pozitivno/negativno presenetil?

Vsak gost nam je bil zanimiv na svoj način. Predvsem smo hvaležni tistim, ki so si vzeli čas, prišli iz oddaljenih krajev in podelili znanje, ki lahko marsikomu pride prav. Takšnih gostov je sedaj že kar nekaj. Najbolje bo, da si jih bralci kar sami ogledajo na našem YouTube profilu ali jim prisluhnejo na ostalih zvočnih platformah.

Postani aktivist/prostovoljec!

Jožica Krajner, besedilo

Pri izpolnjevanju svojega poslanstva potrebujemo pomoč prostovoljcev, ki želijo narediti nekaj dobrega, obenem pa uživajo v tem poslanstvu. Aktivisti oziroma prostovoljci boste z vašim poslanstvom pomagali pri organizaciji srečanja starejših oseb, krvodajalskih akcijah ter obdarovanju starejših in pomoči

potrebnih v vašem domačem okolju. S tem boste dobili priložnost bolje spoznati svoje sokrajane, aktiviste/prostovoljce, prav tako pa boste s tem obogatili vaše vrednote.

Če se nam odločite pridružiti v obliki prostovoljstva, bomo zelo veseli, saj smo prepričani, da lahko samo z združenimi močmi spremenimo svet

na bolje in pomagamo pomoči potrebnim ljudem.

Prijavite se lahko prek elektronske pošte lenart.ozrk@ozrks.si ali se v času uradnih ur Območnega združenja Rdečega križa Lenart oglasite v pisarni na Nikovi 9 v Lenartu, lahko pa tudi pokličete na telefonsko številko 02 720 72 72.

OVTAR VAS VABI

Napovednik dogodkov

Nedelja, 1. april

- ob 18. uri | **Maroltovo srečanje odraslih folklornih skupin Slovenije 2023** | Dom kulture Lenart, OI JSKD Lenart v sodelovanju z Občino Lenart

Četrtek, 6. april

- ob 17. uri | **Slavčkov gaj 2023, revija mladinskih pevskih zborov** Dom kulture Lenart, OI JSKD Lenart v sodelovanju z OŠ Lenart in Občino Lenart
- od 16. do 19. ure | **Velikonočna tržnica** | Občina Benedikt

Petek, 7. april

- ob 9. uri | **Lahkih nog naokrog** | pred stavbo Izobraževalnega centra Slovenske gorice

Sobota, 8. april

- od 8. do 17. ure | **Razstava velikonočnih izdelkov** | Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe | Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana
- od 10. do 20. ure | **Razstava velikonočnih pirhov** | Samostanska klet Sv. Trojica | Zavod za turizem Sv. Trojica

Nedelja, 9. april

- od 10. do 13. ure | **Razstava velikonočnih izdelkov** | Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe | Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana
- od 10. do 20. ure | **Razstava velikonočnih pirhov** | Samostanska klet Sv. Trojica | Zavod za turizem Sv. Trojica

Ponedeljek, 10. april

- od 10. do 20. ure | **Razstava velikonočnih pirhov** | Samostanska klet Sv. Trojica | Zavod za turizem Sv. Trojica
- ob 18. uri | **Komedija Čaj za dve** | KTC Sveta Ana, KD Sveta Ana

Torek, 11. april

- od 8. do 12. ure | **Razstava velikonočnih izdelkov** | Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe | Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana

Sreda, 12. april

- ob 16. uri | **Pravljica ura z Alenko Bervar in njeno novo slikanico Hecne pesmice** | Knjižnica Lenart

Petek, 14. april

- ob 17. uri | **Čričkov gaj, revija otroških pevskih zborov** | Dom kulture Lenart, OI JSKD Lenart v sodelovanju z OŠ Lenart in Občino Lenart
- ob 18. uri | **Prireditev ob dnevu šole** | Športna dvorana Benedikt, OŠ Benedikt

Nedelja, 16. april

- ob 18. uri | **Gledališka igra Molière: Tartuffe (KUD Drava)** | Dom kulture Benedikt, KD Benedikt

Sreda, 19. april

- ob 16. uri | **Noč knjige podnevi - Pravljica doživljanje ob svetovnem dnevu knjige** | Knjižnica Lenart
- ob 18. uri | **Prhutanje metuljev pod steklenim zvonom - literarni večer** | Knjižnica Lenart

Sobota, 22. april in nedelja, 23. april

- dopoldne | **22. Odprto prvenstvo v twirlingu** | Športna dvorana Benedikt

Ponedeljek, 24. april

- dopoldne | **Regijsko srečanje otroških gledaliških** | Kulturni dom Voličina, OI JSKD Lenart v sodelovanju z OŠ Voličina in Občino Lenart

Sreda, 26. april

- ob 20. uri | **Matjaž Javnik v komediji Striptiz** | Zavod za spodbujanje komunikacije Zimske urice

KRVODAJALSKA AKCIJA

Petek, 14. april, 7.30 - 11.00
OO RK Sv. Jurij | OŠ Jurovski Dol
Ponedeljek, 17. april, 7.30 - 10.00
KO RK Lokavec | Posestvo Mihelič
Petek, 28. april, 7.30 - 10.00
KO RK Voličina | OŠ Voličina

Za dan žena s Planinskim društvom Lenart na pohod

Svetlana Bogojevič, besedilo in fotografija

Že petnajsto leto zapored je drugi vikend v mesecu marcu rezerviran za planinski pohod ob dnevu žena. Zanimanje za pohod je veliko, saj se dober glas širi v deveto vas.

Zavedanje o vsakodnevni koristnosti telesne aktivnosti in pozitivnih učinkih za zdravje med ljudmi je vedno večje. Telesna aktivnost poleg ohranjanja telesne kondicije prispeva tudi k miselni zbranosti. Planinstvo je ena od oblik rekreacije, ki je dostopna vsakomur in pri kateri poleg že prej omenjene telesne aktivnosti svoj prosti čas zapolnimo tudi z družbeno-socialnega vidika, kar sploh ni zanemarljivo.

Drugi vikend v marcu smo s 63 planinkami raziskovali Pivško kotlino, znano tudi po imenu »dežela presihajočih jezer«. Če se peljete na Hrvaško skozi Ilirsko Bistrico, se peljete skozi Pivško kotlino. Prvi dan našega pohoda smo osvojile Šilentabor (751 m). Za izhodišče smo izbrale vas Šembije. Po slabih petih urah, s postanki, smo zaključile pohod v vasi Narin. Drugi dan smo se zapeljale v vas Jurišče, med presihajoča jezera, ki so bila tokrat prazna. V vasi smo začele našo turo in osvojile Kršičevce (1091 m). Kršičevce je manj znana gora, je pa zelo razgledna na vse strani neba. Burja je



počistila horizont, zato smo bile deležne jasnega pogleda na našega očaka, Kamniško-Savinjske Alpe, s Snežnikom smo se spogledovale oba dneva, prav tako smo videle Slavnik in drugo.

Čudoviti so te vasice in kraji, ki pohodniku nudijo pravo sprostitev, odmik od vsakdanjega hrupa, doživetje tradicije, zgodovine, kulinarike in seveda narave.



JAKO podpisal pogodbo s svetovnim prvakom v metu diska

Barbara Ribič, besedilo
Toni Konrad, fotografija

V prostorih Knjižnice Lenart je 25. februarja potekal podpis dvoletne pogodbe – za olimpijsko obdobje - med Kristjanom Čehom, športnikom leta in svetovnim prvakom v metu diska, in podjetjem JAKO iz Nemčije. V imenu slednjega je pogodbo podpisal Bogdan Šuput, direktor podjetja VITA ŠPORT – ekskluzivnega zastopnika za JAKO v Sloveniji. Kristjan je tako prvi vrhunski športnik, ki ima pri podjetju JAKO individualno pogodbo, in prvi vrhunski atlet v zgodovini atletike, ki tekmuje v opremi JAKO.

Zbrane je v uvodu nagovoril župan mag. Janez Kramberger, nekaj lepih besed sta prispevala še Janez Erjavec in Dušan Jovanovič. Podpisa se je udeležila tudi celotna Kristjanova družina.

Bogdan Šuput je povedal, da ima sklenjena pogodba velik pomen za vse deležnike, hkrati pa so prav z njo naredili določene zgodovinske premike. »Sam na zgodbo, ki jo skupaj ustvarjamo, gledam tudi širše. Poleg tega, da sem podjetnik, sem tudi športnik. Met diska je med najstarejšimi športnimi disciplinami na svetu, saj so jo leta 776 pred našim štetjem na prvih antičnih olimpijskih igrah tekmovali v metu diska. Tako sem v soboto podpisal pogodbo s svetovnim prvakom športne discipline, v kateri športniki tekmujejo že 2.799 let!«

Spomnimo, da je lansko leto – takrat je bil Kristjan peti na olimpijskih igrah – Bogdanovo podjetje s Kristjanom že podpisalo podobno pogodbo. Naprej so šli počasi, da ga je lahko boljše spoznalo tudi nemško podjetje. Kristjanovi uspehi čez celotno leto in Bogdanova nenehna pogajanja z matičnim podjetjem so zdaj pripeljali do omenjene dvoletne pogodbe.

Sestavni del pogodbe je seveda znesek, do katere višine podjetje športniku nudi športno opremo. Ne gre pa zgolj za športno opremo iz katalogov, temveč si je Kristjan sam lahko izbral tudi dres. Vsak svetovni prvak v atletiki lahko ima namreč logo opremljevalca v zlati barvi. O tem je tako Bogdana kot podjetje obvestil Kristjan sam.

Ob izjemnem dnevu se je Bogdan Šuput glede na pridobljene informacije domislil še posebnega, unikatnega darila – Kristjan Čeh je namreč nekaj dni prej, 17. februarja, obeleževal rojstni dan. Kot se za svetovnega prvaka spodobi, je prejel polo majico in jopico z zlatim vezenjem svojega logotipa. Dodatno je svetovni prvak prejel še kipec metalca diska, Šuput pa ga je povabil v Grčijo na prvi atletski stadion.



Državno prvenstvo v rokoborbi

Tomi Jagarinec, besedilo
Arhiv kluba, fotografija

V Bakovcih je 11. marca potekalo državno prvenstvo v rokoborbi – grško-rimski slog. Pri starejših dečkih je v kategoriji 56 kg postal državni prvak naš najmlajši Tinej Perko.

Pri članih so osvojili medalje:

- **Nejc Špic** je v kategoriji 67 kg osvojil 3. mesto;
- **Jan Kostanjšek** je v kategoriji 77 kg osvojil 2. mesto;
- **Metod Dobaj** je v kategoriji 87 kg

osvojil 2. mesto in Danijel Gvozdanovič v isti kategoriji 3. mesto;

- **Žan Perko** je v kategoriji 97 kg osvojil 3. mesto;
- **Domen Zver** je v najtežji kategoriji 130 kg osvojil 2. mesto in Rene Vučko v isti kategoriji 3. mesto.

Trener Darko Raner je z našimi rokoborci zelo zadovoljen in obljublja nove medalje na tekmovanjih.

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM
RADIO MARIBOR



Člani lenarškega Twirling kluba pokazali znanje na tekmovanju Twirling abeceda

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv kluba, fotografija

Članice in član Twirling, plesnega in mažoretnega kluba Lenart so se 5. marca v športni dvorani v Logatcu udeležili tekmovanja Twirling abeceda. Odrezali so se več kot odlično in domov prinesli zajeten kup medalj. Twirling je ena izmed najnovejših športnih panog, ki vsebuje estetsko oblikovane in koreografsko postavljene strukture gibanja s twirling palico. V koreografiji so združene spretnosti s twirling palico, baleta, akrobatike gibanja telesa, gimnastike in plesa na izbrano glasbeno spremljavo. Tehnike metov, rolanj po telesu in vrtenj so natančno predpisane in določene. Vse to osvojeno znanje so lenarška dekleta in fant pokazali na tekmovanju Twirling abeceda.

V kategoriji Mini freestyle so si Vita, Eva in Sofija priplesale srebrne medalje oziroma priznanja. Polona, Špela, Dora, Lia, Tinkara in Tia so prejele bronaste medalje. V kategoriji Začetni twirl je Lina dobila srebrno, Lia in Dora pa bronasto medaljo. V kategoriji Osnovnega twirla je barve kluba zastopal Gašper, ki je osvojil srebro. V najvišji in najtežji kategoriji tega dne je klub zastopalo pet deklet – Ajda je prejela zlato, Lučka in Julija srebrno, Neža in Zarja pa bronasto medaljo.

V klubu so na rezultate članov izredno ponosni. Hkrati upajo, da bodo še naprej pridno trenirali in svoje znanje v najboljši luči pokazali na prihajajočem državnem tekmovanju.



Selekciji U13/15 NK Lenart oddelali priprave v Izoli

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv kluba, fotografija

Podmladek lenarške nogometne šole je v sončni Izoli oddelal spomladanske priprave. Izvedli so pet treningov, vsaka ekipa pa je odigrala po eno prijateljsko tekmo proti vrstnikom iz nogometne šole FC Koper.

»Namen priprav je bil skleniti prijateljstva, ki bodo otrokom ostala za vedno. Zagotovo so se tekom teh dni bolje spoznali in povezali. Cilj priprav je druženje otrok, saj vemo, da v treh dneh v nogometnem smislu ne moremo storiti velikih premikov,« pove Tim Bunderla, trener. Poleg omenjenega trenerja in otrok sta se priprav udeležila še trener golmanov Matevž Kolarič in eden od staršev.

Priprave so se začele in končale s presenečenjem: dečki so ob prihodu v Izolo po naključju naleteli na Jana Plestenjaka, zadnji dan pa so se srečali še s člansko ekipo FC Koper, kar je zanje prav posebno doživetje. Ob koncu priprav so otroci na vprašanje ali bi želeli še ostati enoglasno pritrdili, da še ne bi šli domov.

V klubu želijo priprave naslednje leto ponoviti v večjem obsegu – peljati želijo več selekcij nogometne šole in posledično več trenerjev.



KMN Slovenske gorice z več selekcijami v borbi za državne naslove

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv kluba, fotografija

Z uspehi navdušujeta moški ekipi U15 in U17, ženske se že četrtič borijo za naslov državnih prvakinj.

V Celju se je v soboto, 18. marca, začel finale 10. sezone ženske futsal lige. Za deveti naslov – zaradi omejitev, povezanih s koronavirusom, ena od sezon namreč ni bila zaključena – se potegujeta KMN Slovenske gorice in ŽNK Celje. Omenjeni ekipi sta se pomerili na uvodni finalni tekmi, ki so jo z rezultatom 3 : 1 dobile domačinke, Celjanke, varovanke trenerja Draga Adamiča. Trener ekipe iz Slovenskih goric Dejan Kramberger je po tekmi povedal, da je s predstavo svojih deklet vseeno zadovoljen, še posebej z ozirom na okrnjeno zasedbo in težave, ki so se jim zvrstile pred tekmo. Prvakinje bodo igralke ekipe, ki bo prva uspela zbrati tri zmage – Slovenjgoričanke tako ostajajo v igri za naslov državnih prvakinj.

Zanje bi bil morebiten dosežen naslov že četrti, za ekipo ŽNK Celje pa celo peti.

Selekcija U15 KMN Slovenske gorice je v okrnjeni zasedbi na napeti tekmi 12. marca v gosteh še drugič premagala Dobropolje in se s tem uvrstila v polfinale. Prvo polfinalno tekmo je v domači Športni dvorani Voličina v nedeljo, 19. marca, spremljalo okrog 90 gledalcev. Varovancem trenerja Davida Goloba se žal ni izšlo po načrtih, proti KMN Miklavž so izgubili z rezultatom 4 : 7.

Ob tem velja omeniti še izjemno zmago selekcije U17. Ta je 11. marca z neverjetnim rezultatom 22 : 0 premagala KMN Bronx Škofije iz Kopra in s tem ostala v boju za uvrstitev med najboljše tri v državi. Tudi na naslednji tekmi, ki so jo pred domačimi navijači odigrali 21. marca, so fantje zabeležili zmago. S končnim rezultatom 4 : 2 so premagali FK Dobovec iz Rogatca.



Nogometaši NK Jurovski Dol trenirali v Poreču

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv kluba, fotografija

41 fantov iz selekcij U15 in U17 Nogometnega kluba Jurovski Dol je drugi vikend v marcu s tremi trenerji - Matejem Radanom, Aljažem Krautičem in Bernardom Petkom – v Poreču oddelalo spomladanske priprave. Domov so prišli sicer utrujeni, a navdušeni in v prvi vrsti z željo po še.

Vremenske razmere so bile za treninge in tekme odlične. V klubu so zapisali, da je šlo »vse po planu, borbeno, zavzeto in tekmovalno.« Vsaka ekipa je odigrala po dve tekmi, pri čemer so bile minute razporejene tako, da so igrali vsi fantje, kar je bilo trenerskemu štabu najbolj pomembno, razloži Luka Sambolec, vodja nogometne šole: »Važno je, da fantje

doživijo naporen tempo treninga ter tekme v istem dnevu.«

Priprave so v fantih vzbudile dodatno voljo do dela in zavedanje, da se je za uspeh potrebno odreči nekaterim drugim stvarem. Pokazale so jim red, disciplino in športni ritual. Ob tem gre posebna zahvala staršem, trenerjem in donatorjem – za podporo, vložen čas in sofinanciranje.

Obe ekipi sta trenutno pri vrhu v svojih ligah MNZ Maribor. Selekcija U15 na lestvici zaseda prvo, selekcija U17 pa tretje mesto z dvema točkama razlike do vodilnega. Cilj do konca sezone je vsekakor vsaj ohraniti trenutno pozicijo.



Veterani vojne proti političnim zlorabam osamosvojitve

Marjan Toš, besedilo
Dušan Komar, fotografija

Na letnem zboru lenarškega območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo (OZ VVS) so pregledali in ocenili delo v minulem letu ter sprejeli letošnji delovni program s finančnim načrtom. O delu združenja je namesto obolelega predsednika Jožeta Majcenoviča poročal podpredsednik Iztok Rozin. Nanizal je poglobitve uspehe, ki so jih dosegli in važnejše naloge, ki so jih v skladu s sprejetim programom uspešno opravili. Osrednja spominska prireditev, s katero povezujejo veterane obeh krovnih veteranskih organizacij (Policijsko veteransko društvo Sever ter ZVVS) in slovenske domoljube, je vsakoletni pohod po poteh generala Maistra. Ta privabi v Slovenske gorice množico veteranov iz vse Slovenije. Posebno skrb so namenjali športnim in družabnim srečanjem. Lenarškim veteranom se je za uspešno delo zahvalil tudi predsednik Zveze veteranov

vojne za Slovenijo general major Ladislav Lipič. Nanizal je nekaj aktualnih tem in odprtih vprašanj, s kateri se ubada krovna organizacija. Posebej je izpostavil skrb za ohranjanje zgodovinskega spomina in resnice o vojni za Slovenijo, ki ne more biti last in vrednota ozkega kroga posameznikov, pač pa je to vseslovenska vrednota. Vojna za Slovenijo je bila velika prezkusnja tako za slovenske teritorialce kot takratne miličnike, predvsem pa za večino državljanov mlade države. To je bilo sklepno dejanje slovenskega uporništva 20. stoletja, katerega si nima nihče pravice prilaščati. Na zboru, ki se ga je udeležil tudi lenarški župan mag. Janez Kramberger, so zaslužnim članom in organizacijam podelili priznanja in plakete OZ VVS Lenart in delovni del sklenili s krajšim družabnim srečanjem. Na njem so veterani obujali spomine na čase junijsko-julijske vojne 1991.

Kmetijsko-obrtniški sejem (KOS) Lenart

Franc Lovrenčič, besedilo

Kot vsako leto bo tudi letos sejem zadnji vikend v maju, torej od 26. do 28. maja, na Poleni v Lenartu. Priprave na sejem so v polnem teku. Z glavnimi partnerji pri organizaciji sejma se dogovarjamo, kaj je treba postoriti. Razpravljamo o novih idejah in novih vsebinah.

Na sejmu v glavnem ohranjamo postavljeno vsebino iz preteklih let, vsako leto pa poskušamo dodati kako novost. Predstaviti želimo: kmetijsko mehanizacijo, dopolnilne dejavnosti na kmetijah, vinogradnike, male živali in obrtno dejavnost. Velik poudarek pa namenimo tudi zabavi odraslih in otrok.

Sejem bo tudi tokrat, tako kot vsako leto, brez vstopnine in parkirnine, z željo, da bi privabili čim večje število obiskovalcev. Tudi za razstavljalce in ostale ponudnike pogoji

sodelovanja na sejmu kljub valu podražitev ostajajo nespremenjeni.

O pripravah na sejem vas bomo sproti obveščali, sicer pa se veselimo novega, že enajstega sejma KOS v Lenartu.

Že zdaj vas vabimo, da si rezervirate zadnji vikend v maju za obisk sejma KOS!



OVTARJEVE NOVICE
NOVO!

# Spomin, zahvala - mala	70€
124 x 84 mm	
# Spomin, zahvala - velika	100€
124 x 113 mm	

K navedenim cenam se prišteva 22% DDV.

Tukaj lahko oddate spomin ali zahvalo.

Naročanje tudi preko telefona **051 677 366**.



Štefanu Verešu velika plaketa ZDUS

Viktor Zemljčič, besedilo in fotografija

Toplo pomladno vreme pozitivno vpliva na počutje upokojencev. V zadnjem mesecu so že konkretno spodbudili svoje članstvo s povabilom na obisk planiranih prireditev.

V soboto, 18. marca, se je več kot 150 upokojencev zbralo na dvainsedemdesetem občnem zboru Društva upokojencev Lenart in do zadnjega kotička napolnilo dvorano gasilskega doma v Lenartu. Po oceni dela za preteklo obdobje in sprejetju programa dela za tekoče leto so se s podelitvijo priznanj

zaslužnim članom in spominskih plaket zakoncem, ki so v preteklem letu praznovali svoje jubileje zakonske zveze, zahvalili za njihov prispevek pri prepoznavnosti DU Lenart.

Posebej velja omeniti podelitev velike plakete ZDUS Štefanu Verešu za opravljanje predsedniške funkcije v preteklih mandatih in podelitev listine o razglasitvi častnega člana Franca Fekonja in Jožefa Vreča.

Bil je nepozaben čas, ki smo ga preživeli s teboj,
in je čas bolečine, ko smo se morali ločiti,
je čas, ko se zasanjamo v spomine,
in je čas, ki nikdar ne mine.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, moža, sina in brata

FRANCIJA ŠUTA iz Obrata 3



se iz srca zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem vam, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrazili ustno in pisno sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala gospodu župniku (patru) za pogrebni obred in darovano sveto mašo, pevcem za odpete žalostinke, Damjani Žampa s prijatelji za zaigrano in odpeto pesem, godbi na pihala iz Lenarta za odigrane melodije, gasilcem za izkazano čast in pogrebniemu podjetju ALMAJA za vse opravljene storitve. Hvala županu in Občini Sveta Trojica za izkazano podporo. Hvala tudi Izidorju Vrbnjaku za Francijevo poslednjo vožnjo.

Hvala Francijevim sodelavcem iz podjetja UMDASCH, Mihaelinim sodelavcem in vodstvu podjetja PREVENT-HALOG, Alenovim sodelavcem iz ZD Lenart, reševalcem iz ZD Lenart in urgentnemu centru v Mariboru za ves trud ter nesebično in kakovostno pomoč. Hvala tudi Martinovim sošolcem in prijateljem za izkazano čast. Hvala Francijevim sošolcem razredov A in B iz osnovne šole. Posebna zahvala pa je namenjena sestri Klavdiji in bratu Danilu z družinama za nesebično pomoč. Hvala tudi vsem tistim, ki ste nam pomagali in vas nismo posebej imenovali.

**Žalujoci: žena Mihaela, sinova Alen in Martin, oče Franc,
sestra Klavdija in brat Danilo z družinama**

BIOLOŠKI ODPADKI

Biološko razgradljivi kuhinjski odpadki in zeleni vrtni odpad.

Biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad mora njihov povzročitelj prednostno kompostirati v hišnem kompostniku. V kolikor povzročitelj teh odpadkov ne kompostira v hišnem kompostniku, jih mora v zabojniku prepuščati izvajalcu javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

DA

kuhani ostanki hrane / zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst / jajčna lupine / kavna usedlina / čajna in kavne filter vrečke / pokvarjeni prehrabeni izdelki / papirnati robčki, brisače in papirnate vrečke / odpadno vejevje / trava / listje / stara zemlja / lončnic / rože / plevel / grlo sadje / stelja malih rastlinojedih živali / ohlajen lesni pepel

NE

odpadna jedilna olja (→ zbirni center ali zbiranje nevarnih odpadkov ali posebni ulični zbiralniki) / plastična embalaža in vrečke (→ mešana embalaža) / kosti (→ mešani komunalni odpadki)

Saubermacher

BIROCENTER

PRESELILI SMO SE!

PAPIRNICA in KOPIRNICA

odslej skupaj na novi lokaciji:

POSLOVNI CENTER OVTAR

(bivši Klasek - pritličje levo)

TRSNIČARSTVO Edi ČEH

V družinskem podjetju se ukvarjamo s pridelavo visokokakovostnih trsnih cepljenk.

Ponujamo: **bele vinske sorte**
rdeče vinske sorte
namizne sorte
ekološke sorte

Naša ponudba zajema več kot 50 različnih sort vinske trte.

Dosegljivi smo 24 ur na dan, pošiljamo tudi po pošti. Za več informacij nas pokličite ali obiščite našo facebook stran Trsničarstvo Čeh.

Vitomarci 3a, 2255 Vitomarci | t: 031 529 005 | e: edi.ceh@gmail.com

KOMPOST GALKO

*Naravni izboljševalec tal
z visoko vsebnostjo
humusa*

Kontakt:

www.kogal.si

E-mail: kogal@kogal.si

T: 030-337-555



Kako ohraniti možgane do pozne starosti (nadaljevanje)



Marija Čuček, besedilo

Hitre diete, s katerimi se želimo znebiti kilogramov, delujejo po principu odvzemanja vode in pospeševanja metabolizma, hkrati nas poživljajo in nam dajejo občutek dobrega počutja, a zakaj po prenehanju diete dobimo kilograme nazaj in še kakšnega zraven? Telo je bilo v času diete izsušeno in lačno. Ko končno dobi večjo količino vode in hranil, jih začne panično shranjevati, saj ne ve, kaj ga čaka jutri. **Kako se hidrirati**, saj nismo kamele, da bi lahko shranili večje količine vode? Poskrbeti moramo, da redno pijemo, da ne pride do dehidracije, saj potem postane pitje vode vse težje, ker nam občutek za žejo ugaša. Tako se lahko zgodi, da dehidracijo pogosto razumemo kot pomanjkanje sladkorja, posežemo po sladica, ki so velik porabnik vode. Če pride do izsušitve telesa, voda samo steče skozi telo. Pomembno je, da pijemo po požirkih, čim pogosteje. Zjutraj si v steklen vrč natočimo dnevno količino vode in ga postavimo na vidno mesto. Voda naj bo sobne temperature, še boljše mlačna. Pred glavnimi obroki spijemo enega do dva kozarca po požirkih. Po obroku pa kakšni dve uri ne pijemo, da ne otežujemo prebave. Ne pijemo mrzle vode, saj za

segrevanje te telo porabi preveč energije in obremenjuje vranico. Ko pride v telesu do večjega pomanjkanja vode, ga je treba pospešeno hidrirati. Pri tem si razen z vodo lahko pomagamo z izotoničnimi pijačami. Med njimi je tudi fiziološka raztopina, ki jo naredimo iz enega litra vode in 9 gramov soli. Pripravimo si napitek iz enega decilitra vode in ene žličke te solne raztopine. S tem si zagotovimo tudi elektrolite. Okusna in hitro pripravljena je tudi limonada s slanico. Slanico je smiselno dodajati vodi v času, ko se zaradi vročine in povečanih naporov potimo. Narava nam je postregla še z eno obliko vode, v kateri je enako elektrolitsko ravnovesje kot v naši krvi in je okusnejša od fiziološke raztopine. To je voda iz zelenih kokosovih orehov. Tudi brezalkoholno žitno pivo, varjeno v steklenici, je pomembno hranilo za obnovo in vzdrževanje možganov in živčevja. Takšna pijača pomaga popravljati škodo, ki jo povzročijo anestezija in protibolečinska zdravila. Takšno pivo vsebuje večjo količino vitamina B12, je hkrati hranilo in izotonik. Alkoholno pivo pa je velik porabnik vode. Pa na zdravje z vodo!

Novice izobraževalnega centra

Deset let delovanja ročnodelskega krožka

Alenka Špes in Damjana Vizjak, besedilo in fotografija



Izobraževalni center Slovenske gorice vključuje tudi **Univerzo za tretje življenjsko obdobje Lenart**, ki jo vsako leto obiskuje okrog 80 članov iz občin Benedikt, Cerkevjak, Duplek, Jurovski Dol, Lenart, Sveta Ana, Sveti Andraž, Sveta Trojica in Pesnica.

Z raznoliko ponudbo si prizadevamo, da bi naša Univerza za tretje življenjsko obdobje postala center, kjer lahko starejša generacija svoje želje po druženju, učenju, ustvarjanju in osebnostni rasti izpolni prek različnih dejavnosti, ki potekajo v obliki krajsih ali daljših tečajev, predavanj, delavnic in študijskih krožkov. Organiziramo programe, ki so namenjeni učenju tujih jezikov, računalništva, uporabi pametnih telefonov, ustvarjanju ročnih del, krepitvi zdravega življenjskega sloga, osebnostni rasti in pridobivanju znanj na področju vrta in zelišč.

Zelo smo ponosni na naš ročnodelski krožek, ki letos praznuje že deseto leto delovanja, in hvaležni gospe Mariji Razlag, ki vsa ta leta krožek vodi in z veseljem deli svoja znanja. V krožek je vključenih 21 članic, ki se srečujejo

v dveh skupinah. V obeh skupinah si članice izmenjujejo izkušnje, si pomagajo, se družijo in spodbujajo. Nekatere kvačkajo, druge pletejo puloverje, kape in rokavice, vezejo prte ali šivajo. Veliko jih v času pred božičem ali veliko nočjo kvačka okraske ali na prte vsije pirhe, zajčke in različne cvetlice. Ob koncu leta svoje najnovejše izdelke predstavijo na razstavi ročnih del v prostorih Knjižnice Lenart in občinske avle.

Udeležba na krožku ni samo ohranjanje kulturne dediščine in izpopolnjevanje ročnih spretnosti, temveč je tudi krepitev uma in prijetno druženje. Ko se po tednu dni spet snidejo in ko vsaka iz torbice izvleče svoj klobčič preje, se vsakič razvname živahen pogovor, ob praznovanjih pa so na mizah še polni krožniki dišečega domačega peciva.

Nekaj članic je ob deseti obletnici krožka zapisalo:

»Ker nisem znala narediti rokavic s prsti, sem prosila Marijo Razlag, da mi pomaga. Povabila me je h krožku ročnih del. Ko sem prišla prvič, sem

čutila zadrego, vendar sem se hitro vključila v skupino. Sedaj komaj čakam srede, da se dobimo in poklepavamo, si izmenjamo izkušnje in pokažemo svoje delo.«

»Druženje ob ročnem delu ... Joj, kako hitro mine čas. Danes praznujemo že deseto obletnico druženja. V tem obdobju smo marsikaj doživele in se naučile. Spletle smo veliko prijateljskih vezi. Rade se udeležujemo srečanj, saj je druženje zelo prijetno. V tem času smo ustvarile veliko izdelkov in si izmenjale kar nekaj receptov. Večkrat se počastimo s kakšnim pecivom ob določenih dogodkih. Lepo nam je, za kar gre zahvala vsem nam in našim voditeljicam. Upamo, da bomo še dolgo ustvarjale in se družile.«

»Sem hvaležna, da sem lahko udeležnica ročnih del, saj se sprostim, poveselim in se kljub letom tudi nekaj naučim.«

V naš krožek z veseljem sprejemamo vse, ki imate veselje do ročnih del, in tudi takšne, ki bi se ročnih del želele naučiti.

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Izdajo časopisa v letu 2023 sofinancira
Ministrstvo za kulturo RS.



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojnica Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo v uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124 x 40 mm	80,00 €
1/8 strani	124 x 84 mm	100,00 €
1/4 strani	124 x 173 mm	180,00 €
1/2 strani	253 x 173 mm	280,00 €
cela stran	253 x 350 mm	480,00 €
Spomin, zahvala mala	124 x 84	70,00 €
Spomin, zahvala velika	124 x 113	100,00 €

K navedenim cenam se prišteva DDV.

Naslednja številka (4/2023) bo izšla v sredo, 26. 4. 2023. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 12. 4. 2023.



LAS OVTAR
SLOVENSКИH GORIC

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA



EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje



LAS Ovtar Slovenskih goric za programsko obdobje do leta 2027 je ustanovljen!

V prostorih Centra Slovenskih goric v Lenartu v Slovenskih goricah je 28. februarja potekala Skupščina Lokalne akcijske skupine (LAS) Ovtar Slovenskih goric za novo programsko obdobje 2021–2027.

Renata Peras, besedilo
Danijel Zorko, fotografija

Člani Skupščine so opravili pomemben korak pri oblikovanju LAS za novo programsko obdobje, saj so s sprejetjem in podpisom nove Pogodbe o ustanovitvi lokalnega partnerstva LAS Ovtar Slovenskih goric potrdili LAS v obstoječem obsegu tudi za novo programsko obdobje do leta 2027 in na ta način simbolično začeli novo programsko obdobje.

K ustanovitvi nove LAS so pristopili člani iz programskega obdobja 2014–2020 in tudi nova člana, ki so pripravljene odgovorno in aktivno delovati v prid celostnemu in trajnostnemu razvoju območja. Člani prihajajo iz treh različnih sektorjev: javni sektor (vse občine z območja LAS, javni zavodi), ekonomski sektor (gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki, fizične osebe s statusom kmeta, zadruga itd.) in zasebni sektor (društva, zasebni zavodi, posamezniki itd.). Članstvo je odprtega značaja, saj se lahko novi člani s pristopno

izjavo včlanijo v LAS kadarkoli.

Na skupščini so tudi podaljšali mandat vsem dosedanjim članom organov LAS do izteka rednega mandata in potrdili vodilnega partnerja LAS. To bo tudi v novem obdobju Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o., ki je že zdaj uspešno vodila LAS in je med drugim zadolžena tudi za pripravo vse potrebne dokumentacije in izvedbe postopkov za potrditev strategije lokalnega razvoja, ki je osnova za delovanje LAS.

Po zaključku skupščine je sledilo krajše druženje, kjer so partnerji LAS v neformalnem pogovoru že začeli priprave za oblikovanje nove strategije lokalnega razvoja.

Vsi člani so izrazili željo po zelo uspešnem sodelovanju in razvoju podeželja tudi v prihodnosti.

Animacijske delavnice za uresničitev podjetniške ideje

RASG, besedilo

Česa si v lokalnem okolju želiš? Imaš idejo, kako izboljšati kakovost življenja v Slovenskih goricah? Ali imaš dobro podjetniško idejo, ki jo lahko uresničiš na podeželju? Pridi na animacijsko delavnico in nam predstavi svoje predloge in ideje!

Delavnice bodo izvedene v aprilu v vseh desetih občinah LAS Ovtar Slovenskih goric po naslednjem razporedu:

Termin	Občina	Lokacija
torek, 11. aprila 2023, ob 17. uri	Cerkvenjak	Kulturni dom – avla, Cerkvenjak 25
torek, 11. aprila 2023, ob 17. uri	Sv. Jurij v Slov. gor.	Kulturni dom – avla, Jurovski Dol 1
četrtek, 13. aprila 2023, ob 16. uri	Benedikt	Večgeneracijski center Benedikt, Šolska ulica 4
četrtek, 13. aprila 2023, ob 17. uri	Duplek	Glonarjeva dvorana, Trg slovenske osamosvojitve 1
ponedeljek, 17. aprila 2023, ob 16. uri	Pesnica	Večnamenski kult. tur. podj. Center Pesnica, Pesnica pri Mariboru 41
ponedeljek, 17. aprila 2023, ob 17. uri	Šentilj	Večnamenska zgradba za društvena dela, Sladki Vrh 9b
torek, 18. aprila 2023, ob 17. uri	Sv. Andraž v Slov. gor.	Večnamenska dvorana Vitomarci, Vitomarci 48a
sreda, 19. aprila 2023, ob 16. uri	Lenart	Center Slovenskih goric, Trg osvoboditve 9, Lenart
sreda, 19. aprila 2023, ob 17. uri	Sveta Ana	Kulturno - turistični center Sveta Ana (KTC), Kremberk 35
četrtek, 20. aprila 2023, ob 17. uri	Sv. Trojica v Slov. gor.	Kulturni dom Sveta Trojica, Mariborska cesta 1

Delavnic se lahko udeležijo vsi lokalni deležniki: predstavniki občin, društev, javnih zavodov, podjetniki, kmetje, mladi in zainteresirani posamezniki. Delavnice bodo trajale največ dve uri.

Veselimo se pobud lokalnega okolja in priložnosti, da bomo skupaj oblikovali in načrtovali našo pot v naslednjih letih pri razvoju podeželja Slovenskih goric. Zaradi lažje organizacije vas prosimo, da se prijavite na: 051 660 865 ali info@lasovtar.si. Več informacij najdete na naši spletni strani: www.lasovtar.si.

Vljudno vabljeni, vaše mnenje šteje!

Povabilo na Velikonočni sejem v Lenartu

Danijel Zorko, fotografija

Društvo Ovtar Slovenskih goric in Razvojna agencija Slovenske gorice vas prijazno vabita na tradicionalni VELIKONOČNI SEJEM, ki bo potekal na tržnici v Lenartu. Sejem bo potekal v naslednjih terminih:

- petek, 31. marca 2023, od 12. do 16. ure,
- sobota, 1. aprila 2023, od 9. do 13. ure,
- petek, 7. aprila 2023, od 12. do 16. ure.

Na sejmu bo na voljo bogata ponudba izdelkov domače in umetnostne obrti, kulinarčnih dobrot ter izdelkov za krasitev velikonočnega časa. Pristrčno vabljeni!



OBIŠČITE
SLOVENSKE GORICE!

Slovenske
gorice

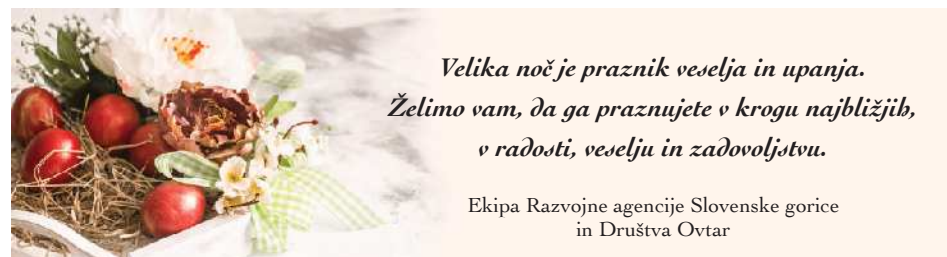
www.visitgorice.si
FB: Visit Gorice



NAJAVA OBČNEGA ZBORA

Društvo za razvoj podeželja Ovtar Slovenskih goric vabi člane in članice društva na redni občni zbor, ki bo v **sredo, 5. aprila 2023, ob 16. uri** v Centru Slovenskih goric (Trg osvoboditve 9, Lenart).

Vljudno vabljeni!



Velika noč je praznik veselja in upanja.
Želimo vam, da ga praznujete v krogu najbližjih,
v radosti, veselju in zadovoljstvu.

Ekipa Razvojne agencije Slovenske gorice
in Društva Ovtar



Foto: Maksimiljan Kraurič

Petek, 14. april 7.30 - 11.00	Krvodajalska akcija OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol OORK Sv. Jurij v Slov. goricah	Petek, 21. april 19.00	Proslava ob 17. občinskem prazniku kulturni dom Občina in KD Ivan Cankar Jurovski Dol
Petek, 14. april 11.00	Sprejem učencev v OORK Sv. Jurij v Slov. goricah OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol OORK Sv. Jurij v Slov. goricah	Sobota, 22. april 8.00	Čistilna akcija »Očistimo svoj kraj« po posameznih naseljih LD Sv. Jurij Jurovski Dol in Občina
Nedelja, 16. april 8.00 - 11.00	Meritve holesterola in sladkorja v krvi Avla Fredija Neuvirta OORK Sv. Jurij v Slov. goricah in ZD Lenart	Sobota, 22. april 17.00	Gajaš brez maske – monokomedija Vlado Novak kulturni dom Občina
Torek, 18. april 9.00	Obisk starejših na domu po občini OORK Sv. Jurij v Slov. goricah in Občina	Sobota, 22. april 17.00	Nogometna tekma člani NK Jurovski Dol - NK Pesnica Športni park Jurovski Dol ŠD Sv. Jurij v Slov. goricah
Torek, 18. april 18.00	Od Deutschmana do Kocbeka - Ura rodoslovja kulturni dom Aleksander Purgaj in Ivan Fras, arhivski svetnik zaposlen v Arhivu RS	Nedelja, 23. april 7.00	Jurjeva nedelja – 1. in 2. maša, godba na pihala, blagoslov konj, Karitasov srečelov trg v Jurovskem Dolu Župnija Sv. Jurij v Slov. goricah, Občina in Konjeniško društvo podivjani Žrebci
Četrtek, 20. april 9.00	Meddruštveno tekmovanje v kartanju Okrepčevalnica pri Ančki Društvo upokojencev Sv. Jurij v Slov. goricah	Nedelja, 23. april 11.00	Zabava s Srčnimi muzikanti šotor pri Gostilni Špindler Gostilna Špindler
		Sreda, 26. april 16.00 - 17.00	Dan odprtih vrat vrteca pri OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol vrtec v Jurovskem Dolu Vrtec pri OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol
		Sreda, 26. april 17.00	Postavitev prvomajskega drevesa Sp. Gasteraj Klub Gasterajčan
		Četrtek, 27. april 8.00	Jurjev pohod trg v Jurovskem Dolu Društvo mladih Jurovski Dol, pohod vodi Miroslav Breznik

Kohezijska politika v novi finančni perspektivi 2021–2027

S pomočjo sredstev evropske kohezijske politike smo v Sloveniji po podatkih Ministrstva za kohezijo in regionalni razvoj v zadnjih letih uresničili več kot 10.000 projektov posameznikov, podjetij, občin, nevladnih in drugih organizacij ter mnogih drugih. Z njihovimi rezultati se srečujemo na vsakem koraku, od investicij za potrebe pitne vode ali čiščenje odpadnih voda do investicij za hitrejši zagon malih in srednjih podjetij, naložbe v trajnostno mobilnost ali boljšo rabo energije, skrb za ranljive skupine, starejše ali mlade ali za boljše e-storitve za vse državljane.

dr. Milojka Domajenko, besedilo

Evropska kohezijska politika je glavna naložbena politika Evropske unije. Spremembe, ki jih narekujejo zeleni in digitalni prehod, so za Slovenijo po usmeritvah v Operativnem programu 2021–2027 ključnega pomena. Gre za ukrepe v smeri večje odpornosti gospodarstva in družbe, izkoriščanja novih priložnosti ter pospešitve prehoda v visoko produktivno, nizkoogljično in krožno gospodarstvo s končnim ciljem kakovostnega življenja za vse. Višina sredstev, ki bo jih mogoče koristiti do leta 2029, je 3,2 milijarde evrov.

Sredstva evropske kohezijske politike so v obdobju 2021–2027 na nacionalni ravni načrtovana v okviru enega programa, v katerega so vključeni štiri skladi: Kohezijski sklad (KS), Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski socialni sklad plus (ESS+) in Sklad za pravični prehod (SPP) (za premogovniški regiji Zasavje in Savinsko-Šaleško).

Za spodbujanje povezovanja urbanega in podeželskega območja ter zmanjšanje razvojnih razlik bodo uporabljeni trije teritorialni pristopi. Trajnostni razvoj mest bo podprt s pristopom celostne teritorialne naložbe (CTN), lokalni razvoj s pristopom lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost (CLLD), in regionalni razvoj z mehanizmom dogovori za razvoj regij (DRR).

Slovenija bo v finančnem obdobju 2021–2027 zasledovala šest ciljev politik:

- **cilj politike 1:** konkurenčnejša in pametnejša Slovenija;
- **cilj politike 2:** bolj zelena, nizkoogljična Slovenija;
- **cilj politike 3:** bolj povezana Slovenija z izboljšanjem mobilnosti;
- **cilj politike 4:** bolj socialna in vključujoča Slovenija;
- **cilj politike 5:** Slovenija, ki je bližje državljanom;

- **specifični cilj Sklada za pravični prehod:** Slovenija za pravični prehod.

Ključni izzivi Slovenije, ki jih bomo naslovili s sredstvi evropske kohezijske politike, so pospeševanje rasti produktivnosti, pospeševanje prehoda v nizkoogljično krožno gospodarstvo, vključujoč družbeni razvoj, medgeneracijska solidarnost ter pravičen prehod na podnebno nevtralnost in krožno gospodarstvo.

Podrobnejši cilji politik so dostopni v [Programu evropske kohezijske politike 2021–2027, ki ga je Evropska komisija potrdila 12. 12. 2022 in je dostopen na spletu.](#)

V skladu s potrjenim krovnim dokumentom se ministrstva, regije in lokalne skupnosti pripravljajo na izvajanje programa. Prvi razpisi (programi Interrega) so že odprti, upamo, da bodo naslednji sledili čim prej – po napovedih ministrstev že v jeseni. Potrebe po črpanju sredstev so velike. Podravska regija, vključno z območjem Slovenskih goric, je po



5 GLAVNIH CILJEV, KI SO GONILNA SILA NALOŽB V OBDOBJU 2021 - 2027

koeficientu razvitosti šele na desetem mestu med dvanajstimi slovenskimi statističnimi regijami, približno 25 % prebivalstva pa dela zunaj regije. V naslednjih mesecih bodo napor pri izvajanju Dogovora za razvoj regij usmerjeni v enakomerno porazdelitev po celotnem območju podravske regije, vključno s pripravo projektov za kakovostne pogoje bivanja ter dvig produktivnosti in konkurenčnosti.



Poglej program evropske kohezijske politike 2021-2027